b a Ut illō iple. Ut ſic ꝓ ī/obediētia iſtoꝝ ceſſauit: ꝓ correctione accingatur.
b Mēores eſto.ꝛc̄. Anq̄ȝ ſalutatiōeȝ ponat: p̄mittit exhortatiōeȝ.d. Memores ꝛc̄. Finit epl'a ad Coloſ/ſenſes. Incipit argumē/tum.
c t Theſſalonicēſes ſūt macedōeſ. Qui facile ab apl'o cōuerſi: nec ꝑ tribulatiōes: nec ꝑ pſeudo potuerūt moueri. Erāt tm̄ aliq̄ ocioſi ꝛ curioſi: aliqui min⁹ de reſurrectiōe ſentiētes: nimis tenere de morte amicoꝝ dolētes: aliq̄ etiaȝ fornicatores. Hos ꝗ corrigit: ꝛ ꝑfectos monet nō cedere aduerſis: vel pſeudo apl'is et vt alios corrigāt. Scripſit autē ab athenis. Intētio apl'i ē prauos et incorrectos corrigere. et bonos ad ꝑſeuerātiā aliorū ꝛ correctiōeȝ cohortari. Expoſitio argumēti ad theſſalonicenſes finit.
Incipit epiſtola p̄ma ad theſſalonicenſes: Ca. I
d P Aul⁹ ꝛ ſilua. Noīb⁹ illoꝝ p̄ſcribit̄ ſalutatio: ſed ſenſus et verba hui⁹ epl'e ſoli⁹ apl'i ſunt.
e Theſſalonicēſiū. Theſſalonica metropol'ē macedonie. f Gr̄a vob̄ ꝛ pax. De more ſuo ſalutatiōeȝ p̄mittit: q̄ p̄miſſa de bonis eoꝝ gr̄as agit cōmemorās nō ſolū fidē ꝛ opa: ſ etiam ꝯuerſiōis modū ꝛ malorū ſuſtinētiā ꝛ vt ad ꝑſeuerādū magis eos ꝓuocet: de ſuis q̄ȝ laborib⁹: ꝛ euangelij ꝟitate ꝛ prudēti int̄ eos conuerſatiōe ꝛ quāto affectu eos deſideret videre i/terſerit: deinde prauos vt a luxuria et ocio ꝛ curioſi/tate contineāt obſecrat: et mortuos reſurrecturos cō firmat circa finē moralis ē inſtructio. g Spei. Exiſtētis. h An deū. Inde ita certi: ac ſi iā videat': et ita eos animat. Uel an̄ de/um: q̄ ei bn̄ placet: nō ad aſpect⁹ hoīm. i Et ſpiritu ſancto. Quia ꝑ me rece/piſti' dona ſpūs non ꝑce: ſ i plenitudine. k Qua/les fueri.ꝛc̄. Per h̄ etiā ꝙ nos paſſi ſum⁹ in exēplum vob̄ ptȝ ꝙ de⁹ vos dilexit et elegit. l Imitatores nr̄i ꝛc̄. Probra enī ꝛ iniu/rias a ciuibus ſuis tolerarunt fiducia futuroꝝ. An emuli dicunt̄ apl'oꝝ ꝛ ipi⁹ dn̄i: quia ꝛ dn̄s eadē a iu/deis paſſus eſt ꝛ apl'i dn̄m ſequētes ꝑſecutiones paſſi ſūt gaudētes: q̄ digni ha/
Act.5.g biti ſunt ꝓ nomie domini ꝯtumelias

ſ in his que ſunt dn̄i.
a miſteriū qd̄ accepiſti in dn̄o: vt illō ipleas. Salutatio mea manu pau a b
ſ vt ſciatis epl'am a me miſſam.
a ſ qua cauſa patiar: q̄ ſolā fidē p̄dico vel vt ſil'r patiant̄ vel ꝓ eo orēt: vl' neceſſaria miniſtrēt: vel p̄beāt ſe tales ꝓ q̄bus non egre ferat pati.
b li. Memores ēſtote viculoꝝ meoꝝ. c d
Gr̄a dn̄i nr̄i ieſu xp̄i vobiſcū amen. e
Epl'a ad coloſſenſes finit. Argumētum i primam ad theſſalonicenſes incipit.
c T Heſſalonicēſes ſunt macedones. Hi in xp̄o ieſu accepto ꝟbo veritatis: ꝯſtiterūt i fide: etiā i ꝑſecutiōe ciuiū ſuoꝝ. Preterea nec receperūt falſos apl'os: nec ea q̄ a falſis apl'is dicebant̄. Hos collaudat apl's ſcribēs eis ab atheniſ ꝑ tychicū diaconē ꝛ oneſimū acolythum.
Argumentū in primā ad theſſalonicēſes finit. Incipit epl'a prima ad theſſalonicenſes: Ca. I
a ſ coadiutores i illis inſtruēdis qui ꝛ in ꝓfectu eorū pariter gaudebant.
d e P Aul⁹ ꝛ ſiluan⁹ ꝛ timotheus eccl'ie theſſalonicēſiū i deo p̄re nr̄o ꝛ dn̄o ieſu xp̄o: f g h
a ſ cōgregate. ſ ꝙ ē eccl'ia eſt in deo operante. ſ filio eius.
a ſ expoſitū ne exponas actū ne agas. b ſ cōfirmat bonos primū de ꝓfectu illoꝝ gr̄as agens.
f gr̄a vobis ꝛ pax. Gratias agimus i k
a ſ q̄ bona ſūt q̄ in vobis ſūt: ꝛ a deo a q̄ oīa bona. l
deo ſemꝑ ꝓ oib⁹ vobis: memoriam m
ſ vt perſtetis. ſ habitis.
vr̄i faciētes in orationib⁹ nr̄is ſine n
a ſ certaꝝ horarū. b ſ inde gr̄as. c ſ cōfeſſiōis. ſ opus ꝓprium fidei eſt confeſſio.
itermiſſiōe: memores oꝑis fidei veſtre ꝛ laboris: ꝛ charitatis ꝛ ſuſtinētie ſpei dn̄i nr̄i ieſu xp̄i: ante deuȝ ꝛ o p q r
a ſ ꝓ ſe ꝛ ꝓximis. b ſ i deū ꝛ ꝓximū. c ſ ꝯ̄ mala.
a ſ quā facit ſpecies glorie. ſ Spes nō fruſtrat̄: q̄ eſt domini: q̄ pōt ꝛ vult implere.
g h s
a ſ de his agim⁹ deo gr̄as: q̄ ſcim⁹ ꝙ dilexit ꝛ elegit
patrē nr̄m. Sciētētes frēs dilecti a t
ſola gr̄a. a ſ ꝙ electi eſtis. ſ ꝑ hoc ſcimus.
deo electionē veſtrā: q̄ euāgelium v
ſ oſtēſione verboꝝ.
noſtrū nō fuit ad vos i ſermōe tm̄: x
ſ miraculorum.
i ſȝ i ꝟtute ꝛ i ſpirituſācto ꝛ i plenitu y z
a ſ vt in nullo videant̄ minores eccleſijs iudeoꝝ.
b ſ ita iſtud diuinū ſcimus ꝙ eſtis a deo electi ſicut vos iſtud viſibile. ſ afflicti.
k dine mlt'ā: ſicut ſcitis q̄les fuerim⁹ a b
a ſ inter vos. b ſ ꝓ ſalute veſtra.
c ſ nos paſſi ſumus vobis in exemplū.
l i vobis propter vos. Et vos imita c
a ſ qui ſuſtinuit crucem.
tores nr̄i facti eſtis et domini: exci d e
a ſ vos. b ſ tribulatio non fecit dimittere.
c ſ mea ſcȝ et veſtra.
piētēs verbū in tribulatiōe multa

a Miſteriū qd̄ acce. in do.i. i diuinis rebus.
b Ut il. im. ad honorē diuinuȝ ꝛ ſalutē aīaꝝ.
c Salutatio mea ꝛc̄. h̄ ſcripſit paul⁹ manu ꝓ/pria ad mag' certificādū ꝙ epl'a eēt ab eo miſ/ſa: eo ꝙ pſeudo apl'i aliq̄n ſcribebāt ſb̄ noīe veroꝝ apl'oꝝ ad mag' decipiēdū: vt dictū ē.ſ̄.j. Cor'.vlt'. d Memores eſtote ꝛc̄. mihi cōpatiēdo. ꝛ etiā i hoc ſi neceſſe fuerit me imitādo. Cōſequēter ſubdit q̄ ſit ſua ſalutatio dicēs:
e Gra do. nr̄i ꝛc̄. ſupple ſit: q̄ ſupplet oēm defectū. Amē. Poſtilla ad Colloſen. finit. Poſtilla ad Theſſaloni. incipit. Ca. I
f P Aul⁹ et ſiluan⁹ et timotheus. hic incipit epl'a p̄ma ad theſſalonicenſes: q̄ diuidit̄ in tres ꝑtes.ſ. ſalutationē. et ꝓſecutionē. ibi: Gr̄as agim⁹. ꝛ ꝯcluſionē ꝓpe finē epl'e. ibi: Frēs orate. In p̄ma ponūt̄ ꝑſone ſalutātes. cū dr̄: Paulus ꝛ ſiluan⁹. iſte ē q̄ vocat̄ ſilas Act'.xv. quē accepit paul⁹ in ſociū vt dr̄ ibidem. g Et timothe⁹. iſti duo iūgunt̄ paulo in ſalutatōe: q̄ cū laborauerūt in theſſalonicēſiū cōuerſione. ſcd̄o ponūt̄ ꝑſone ſalutate. cū dr̄: h Eccleſie theſſalonicēſiuȝ. ſupple ꝯgregate. In deo p̄re. ē āt theſſalonica ciuitas metropolis i macedonia. q̄ ē q̄dā ꝑs grecie. tertio ponūt̄ bona optata. ibi: i Gra vobis. in p̄nti. k Et pax. in futuro. vbi totaliter q̄etabit̄ appetit⁹. l Gratias. Hic icipit epl'e ꝓſecutio in q̄ p̄mo reddit apl's theſſalonicēſes beniuolos. ſcd̄o dociles iiij.ca. tertio cautos. v.ca. Circa p̄muȝ reddit illos beniuolos duplicit̄. p̄mo de bonis eoruȝ gr̄as agēdo: ſcd̄o i aduerſis eos ꝯſolando. ſeca. Prima i duas. q̄ primo gr̄as agit de bona eoꝝ inchoatiōe. ſcd̄o d̄ bonitat' hui⁹ diffuſiōe. ibi: Et vos. Circa p̄muȝ ponit duplex motiuū hui⁹ gr̄atiaꝝactiōis. primū ē bona eorū ꝯuerſatio. dicēs: Gr̄as agim⁹ deo ſemꝑ. i. oīb⁹ horis ad orādū determiatis: vel ſemꝑ i habitu. et ſi nō ſemꝑ i actu: q̄ nō ſemper pōt hō actualiter orare. m Memoriā vr̄i. ſpālē ꝛ expreſſam. n Faciētes i ora. ꝛc̄. h̄ ponit̄ dupliciter: ſicut dictū ē de ſemꝑ. o Mēores ope. fi. vr̄e. ꝛ q̄ fides ſine oꝑib⁹ mortua ē. Subdit̄: p Et laboris. i. his q̄ ꝑtinēt ad ꝓmotionem fidei. A
q Et charitat'. dei ꝛ ꝓximi. r Et ſuſtinentie ſpei. i. tolerātie tribulationū q̄s patiēter ſu/ſtinuiſtis i ſpe recipiende mercedis a dn̄o ieſu xp̄o. s An deū. i. ita ꝯſtāter vos habuiſtis: ac ſi deū p̄ſentē videret'. t Sciētes. Hic ꝯn̄r ponit̄ ſcd̄m motiuū ad gr̄as agēdū qd̄ accipit̄ ex ꝑte dei: eo ꝙ ſpāleȝ dilectionē oñdit theſſa/lonicēſib⁹ vocādo eos ad fidē nō ſolū ꝑ p̄dicationē: ſ etiā ꝑ multā miraculoꝝ oꝑationē. ꝛ h̄ ē qd̄ dicit: Sciētes frēs dilectiſſimi a deo. ꝛc̄. i. vos ſciētes electiōeȝ vr̄aȝ tāq̄ȝ ſpāliter electoꝝ a deo. ſupple habem⁹ materiam gr̄as agēdi. B
v Quia euā. nr̄m. i. p̄dicatio nr̄a. x Nō fuit ad vos i ſer. tm̄. ſ in ꝟtute. i. i miraculis diuia virtute fact'. y Et i ſpūſā. i. datiōe ſpūſſācti in ſigno viſibili. z Et i ple. mlt'a. ſ. chariſmatū ꝛ donoꝝ dei. a Sic ſcitis. quia vidiſtis. b Quales fuerim⁹ in vo. ꝓpter vos. q. d. talia miracula ꝑ nos nō fecit de⁹ inter vos ꝓ nobis: q̄ iam ante eram⁹ in xp̄o firmati: ſ ꝓpter vos: vt credentes i fide ſolidi eſtis. ꝛ ita fuit: q̄ i fide ꝑſtiterūt: nec falſos apl'os receperūt: vt dic̄ Hiero. i ꝓlogo. c Et vos. Hic ꝯſiter apl's gr̄as agit de bonitatis eoꝝ diffuſiōe. naȝ exēplo eoꝝ alij ꝓfecerūt i fide ꝛ oꝑib⁹ bonis. ꝛ h̄ ē qd̄ dr̄: Et vos imitatores nr̄i facti eſtis. i fide ꝛ morib⁹. d Et dn̄i. ſ. ieſu xp̄i q̄ȝtuȝ ad ei⁹ vitā nō q̄ȝtū ad ei⁹ fidē q̄ i eo locū nō habuit: eo ꝙ n̄ habet obſcuritatē annexā: ſ ab inſtāti ꝯceptionis habuit claraȝ viſionem. e Exci/pientes verbū in tribulatiōe multa. in principio enī ꝯuerſionis habuerunt perſecutionem etiam a ciuib⁹ ſuis; vt habet̄ in ſi. ſe. ca. C

¶ cõtumelias pati. ¶ a Seruire deo ⁊c̃. A deo ꝯuerſi: vt ſuia/tis. Ita pure vt ꝯuenit viuo ⁊ vero: q̃ i v̾itate ē deꝰ ⁊ viuit eternalit̃. Et i hac ſuitute ex/pectet̾: ⁊ nõ aliud deſideretis dari vob̃ q̃ȝ videre ipm̃ ſm̃ di/uinitatē: quã mali nõ videbũt

Eſa.26.b vñ dicit ſcriptura: Tollat̃ im/pius: ne videat filium dei.

D b Nam ⁊ ipi ⁊c̃. ¶ Ca.II
¶ n Quia nõ inanis. Hoc de illo ſcit̾: q꞉ nõ fuit ĩ ꝓſperitate ſeculari q̃ inanis: ſ̃ i multa ſollicitudine ꝑ aduer/ſis et ꝓpterea habuimus fidu/ciã nõ i nob̃ q̃ fragiles: ſed in dño. Nos dico añq̃ȝ ad vos veniremꝰ paſſi i philippis. Ec/ce añq̃ȝ veniremꝰ ad vos et pꝰ etiã paſſi vt nõ liceret ꝯfidere i nob̃: ⁊ ita eēt labor noſter in/anis. Uel nõ fuit inanis.i. ꝓ/pter nulla mala ceſſaui loq̃ ſȝ lȝ añ paſſi: ⁊ apud vos ſollici/ti: nõ extimuimꝰ: ſ̃ habuimꝰ fi/duciã in deo loq̃ vob̃. Per h̃ ꝗ̃ ſe relata: ⁊ ꝑ illoꝝ bñ cepta: monet ꝑmanere in patientia. c ¶ In philip. Amb. Preſſu/rã quã h̃ cõmemorat paſſus ē ꝓpt̃ ſpiritũ phitonē quē a pu/ella eiecerat. ¶ d Exhortatio eni nr̃a. Hic ꝯ̃ pſeudo apl̃os videt̃ incipe: cõmemorans de euãgelij v̾itate. deinde de ſua int̃ eos prudēti cõuerſatione.

A e ¶ In dolo. Etiã v̾itas ē i do/lo: q̄ñ nõ ꝑ amore v̾itatis: et vtilitate auditoꝝ p̃dicat̃: ſ̃ vt glĩa vel aliud lucrũ acq̃rat̃. f ¶ Sȝ deo. Placeamꝰ. Aug. in li. ſen. proſ. Qꝫ niſi ipē opet̃ i nobis vitare neq̃mꝰ. Quas eni vires nocendi habeat hu/mane glorie amor nõ ſentit ni/ſi q̃ ei bellum indixerit: quia ſi cuiq̃ȝ facile eſt laudeȝ non cu/pere dum negat̃: difficile ē tñ ea non delectari cum offert̃. g ¶ Neq̃ȝ eni aliq̄ñ ⁊c̃. Augꝰ. In h̃ tãgit pſeudo apl̃os q̃ ſe poti q̃ȝ dei doctrinã cõmēda/ri volebãt. Apl̃s aũt q̃ glĩam nõ ad p̃ſens ſ̃ i futuro q̃rebat ſe humile faciebat: vt dei p̃di/catio exaltaret̃. ¶ h In occa/ſione. Nõ dico i auaricia: ſed nec feci vel dixi in q̃ eſſet occa/

1.Re.16.b ſio auaricie. Unde ē deꝰ teſtis. qui nouit cor. H̃ eni ñ ita patȝ. i ¶ Teſtis ē deꝰ. Augꝰ. Ita ne v̾o q̃ſquis es praui cordis: vl̾ ꝯuerſi. Si dicas ꝑ deũ: iuras: ſi dicis teſtis ē deꝰ: nõ iuras? Quid eſt per deum niſi teſtis eſt deus. Quid eſt: teſtis ē de/us: niſi per deum? Quid autē eſt iurare: niſi ius deo redde/re: quãdo ꝑ deũ iuras: ius ſa/luti tue reddere: quando ꝑ ſa/lutem tuam iuras: ius filijs

B tuis reddere: q̄ñ ꝑ filios tuos iuras? Quid aũt debemꝰ deo ſaluti nr̃e: filijs noſtr̾ niſi ius charitat̾: v̾itatis: ⁊ nõ falſita/tis? Maxime ꝑ deuȝ cum ſit: ipſa eſt vera iuratio.

¶ Poſſemus

¶ qꝺ fecit ſpũſſanctus.
cũ gaudio ſpũſſancti: ita vt facti a b
¶ q̃ exemplo vr̃o nõ timēt cõfiteri.
ſitis forma oĩbus credētibus in c
a ¶ forma oĩbꝰ. ¶ .i. ab exēplo patiētie vr̃e hoc ꝓceſſit ꝙ alij verbũ dei p̃dicãt aperte.
macedonia ⁊ in achaia. A vobis d
enim diffamatus ē ſermo domi/
ni: non ſolum in macedonia ⁊ in e
a ¶ adiacētē. b ¶ nõ ſolũ ſermo: ſȝ ꝑfectio fidei q̃ ē ad deũ tm̃ vt ē in martyribus.
achaia: ſed in omni loco fides ve f
ſtra que eſt ad deuȝ profecta eſt: g
a ¶ ad alios incitãdos. ¶ de vobis vel nobis.
ita vt nõ ſit nobis neceſſe quicq̃ȝ h
a ¶ oēs alij. b ¶ ad cõmēdationē vr̃e fidei.
loqui. Ipſi enim de vobis annũ i
¶ q̃ȝ afflicti fuimus.
ciant qualem introitum habue/ k
¶ q̃ȝ vehemēter. ¶ tñ
rimus ad vos: ⁊ quomodo cõuer l
¶ ad veritatē a ſimulatione ad vnũ a multis.
a ſi eſtis ad deum a ſimulacris ſer
uire deo viuo et vero: ⁊ expecta/ m
a ¶ venturũ. b ¶ filiũ.
re filium eius de celis quem ſuſci
a ¶ pater. b ¶ ſaluatorē. c ¶ ꝑ hoc factũ ſalua/torē ſuoꝝ. ¶ q꞉ baptiſmate dimittit peccata: ⁊ in futuro liberabit et a pena eterna.
tauit ex mortuis ieſũ: qui eripuit n
nos ab ira ventura.
¶ ideo dico qualē introitũ ⁊ eiꝰ qualitatē non expono nã ⁊ ipſi.
b Nam ⁊ ipſi ſcitis ¶ Ca.II o
fratres introituȝ noſtrũ
¶ facilis.
ad vos: q꞉ non inanis fuit. Sed p q
ante paſſi multa et contumelijs r
c affecti: ſicut ſcitis in philippis: fi s t v
¶ ſic et vos facite.
duciam habuimus in deo noſtro
loqui ad vos euangelium dei in x
a ¶ habuimus fiduciaȝ in deo. ¶ predicatio qua hortamur.
d multa ſollicitudine. Exhortatio y
¶ ſed de veritate.
enim noſtra nõ de errore neq̃ȝ de ȝ
a ¶ ſicut carnales obſeruantie poſt xp̃m: vel vſus mulierũ ⁊ alioꝝ q̃ q̃dam p̃dicabãt. b ¶ fraude aſtutia hypocriſi. c ¶ ita vere et pura intētiõe ſicut ꝓbati ⁊ electi a deo: ad hoc vt crederet̃.
e immundicia: neq̃ȝ in dolo: ſed ſi/ a b
cut ꝓbati ſumus a deo: vt crede c
¶ quaſi fidelibus.
retur nobis euangeliũ: ita loqui d e
¶ nec ſpeciem placentis habemus.
mur: non quaſi hominibus pla/
a ¶ vt ſibi non hominibus placeamus.
b ¶ probata facit.
f centes: ſed deo qui probat corda
¶ nõ querimus placere hominibꝰ.
g noſtra. Neq̃ȝ enim aliquãdo fui/
¶ ꝑ qꝺ alij placent hoĩbus.
mus i ſermone adulationis ſicut f
¶ non in dolo.
h ſcitis. neq̃ȝ in occaſione auaricie g
¶ nec auariciã nec gloriam.
i deus teſtis eſt: nec querentes ab
¶ ſed a deo tm̃.
hominibꝰ gloriam: neq̃ȝ a vobis

---

a ¶ Cũ gau. ſpi. ⁊ i h̃ ꝯformabãt̃ apl̃is: ꝺ q̃bꝰ ꝺr Act̾. v. ꝙ ibãt gaudētes a ꝯſpectu ꝯcilij ⁊c̃. b ¶ Ita vt fa. ſit̾ for. i. exēplar v̾tut̾. ¶ c Oĩbꝰ credētibꝰ i ma. ⁊c̃. ꝓuincie ſũt grecie. ¶ d A vo/bis eni diffa. ⁊c̃. i. occaſione veſtri diuulgatũ eſt v̾bũ dei: q꞉ multi priꝰ tacētes timore exēplo ve/ſtro ꝯſtãtes effecti p̃dicauerũt publice ⁊ i pluri/bus locis. iꝺo ſubdit̃: ¶ e Nõ ſolũ i mace. et i achaia: ſ̃ ⁊ in oĩ loco. regionũ circũiacentium. f ¶ Fides vr̃a q̃ ē ad deũ. ſ. ē ordĩata. ¶ g Pro/fecta ē. i. ꝓceſſit vltra. ¶ h Ita ꝙ nõ ſit no. ⁊c̃. ſcȝ de vob̃ ad alios incitãdũ ꝑ vr̃m exemplũ. et ſubdit̃ cauſa: ¶ i Ipi eni ꝺ vob̃ annũciãt. vos cõmēdãdo. ¶ k Qualē itroitũ ha. ad vos. i. q̃ȝ gaudēter ⁊ ꝓmpte fidē ſuſcepiſtis ad p̃dicatio/nē nr̃aȝ nõ formidãtes inſurgētē tribulatiõem. l ¶ Et quõ ꝯuerſi eſt̾ ad deũ. eligentes ei ſeruire idolatria reiecta. ¶ m Et expec. filiũ eiꝰ de cel̾. venturũ ad iudiciũ. ſicut ꝺr Act̾. j. Hic ieſus qui aſſũptꝰ ē a vobis i celũ ſic veniet ⁊c̃. ¶ n Qui eripuit nos de ira ventura: id ē gehēne pena.

o Nam ⁊ ipi ⁊c̃. Poſtq̃ȝ apl̃s ¶ Ca.II n reddidit theſſalonicenſes beniuolos de bonis eoꝝ gr̃as agēdo. h̃ ꝯñr idē facit in aduerſis eos ꝯſolãdo. Et diuidit̃ i duas par/tes. q꞉ p̃mo facit h̃ ꝑ ꝯformitatē ad ipm̃. ſcꝺo ꝑ ꝯformitatē ad eccl̾iam hieroſolymorũ. ibi: Uos eni. Circa primũ facit talē rõnem. Nullꝰ debet deſolari ſȝ magis ꝯſolari de cõformitate ad ſuũ magiſtrum: q꞉ in hoc cõſiſtit eius ꝑfectio. Luc̃. vj. Perfectus oĩs erit ſi ſit ſicut magiſter eius. ego v̾o q̃ ſum magiſter et doctor veſter ſuſtinui multas tribulatiões ⁊ ſuſtineo. ꝓpter qꝺ debet̾ in tribulatiõibꝰ ꝯſolari: q꞉ in h̃ ꝯformamini mi/hi. in hac aũt rõne ſic ꝓcedit: q꞉ primo declarat minorem huiꝰ rõnis ꝑ tribulatiões q̃s ſuſtinuit ad eos veniēdo. ſcꝺo ꝑ has q̃s ſuſtinuit cuȝ eis manēdo. ibi: Memores enim. Prima adhuc i duas. q꞉ p̃mo ponit ſuam declaratiõeȝ. ſcꝺo re/mouet multiplicē obiectioneȝ. ibi: Exhortatio. Circa p̃mũ dicit: Nã ⁊ ipi ſcitis frēs introitum noſtrũ ad vos. i. modũ introeundi. ¶ p Quia nõ fuit inanis. i. leuis ⁊ facilis: ſed valde ḡuis. q ¶ Sed añ paſſi. grauia v̾bera. ¶ r Et ꝯtume/lijs affecti. ꝑ v̾ba aſpera. ¶ s Sicut ſcitis. q꞉ h̃ non fuit longe a ciuitate vr̃a. ideo ſubditur: t ¶ In philippis. q̃ ē ciuitas macedonie. vt ha/bet̃ Act̾. xvj. ibi eni paulꝰ ⁊ ſilas fuerũt graui/ter virgis ceſi et incarcerati: vt habet̃ ibidem. v ¶ Fiduciã habuimꝰ in dño nr̃o loqui ad vos ⁊c̃. quaſi dicat: ex illis tribulationibꝰ nõ fuimꝰ territi: ſed in dño cõfidentes venimꝰ ad p̃dican/dum vobis. ¶ x Euãgeliũ dei. ⁊ circa hoc fui/mus valde ſolliciti. quaſi dicat: ꝓpt̃ qꝺ in tribu/lationibꝰ debetis conſolari tanq̃ȝ nobis confor/mes effecti. ¶ y Exhortatio. Hic ꝯñter remo/uet multiplicē obiectionē. poſſet eni aliquis di/cere ꝙ non eſſet conſolabile pauli dictis confor/mari: eo ꝙ eſſet defectuoſus in vita et doctrina: ſicut dicebant pſeudo apoſtoli de ipo: ꝓpter qꝺ hoc remouet excludendo illa ꝑ que poſſent im/pingi in eius doctrina ⁊ vita. dicēs: Exhortatio eni noſtra non de errore. circa fideȝ: qualis erat hereticorum doctrina: ſed de v̾itate mera. ȝ ¶ Neq̃ȝ de imundicia. ſicut erat doctrina epi/cureoꝝ: qui tũc vigebat: vt habetur Act̾. xvij. a ¶ Neq̃ȝ in dolo. ſicut docebant falſi chriſtiani. quia aliquãdo docebãt vera de fide catholica: vt dep̃henderent̃ catholici. ſicut de torquato le/gitur in legenda ſancti Tiburtij. ¶ b Sȝ ſicut ꝓbati ſumus a deo. i. approbati ab ipo. ¶ c Ut crederetur nobis. tanq̃ȝ fidelibus miniſtris. d ¶ Euangeliũ: id eſt predicatio euangelij. e ¶ Ita loquimur. fideliter p̃dicando querētes dei beneplacitũ. et non hominũ. ¶ f Sicut ſci/tis ex viſu et auditu. ¶ g Neq̃ȝ i occaſiõe aua/ricie. p̃dicando ꝓpter q̃ſtum: nec propter vane glorie faſtum. ſicut p̃dicabant pſeudo apl̃i.

✱ Cũ poſſemꝰ

a Poſſem⁹ oneri ꝛc. Intãtũ grauat pſeudo cauſã: vt ſe abnuere dicat: cũ liceret illi ſubſidia reqrere ad cõpmẽdũ illos: qb⁹ nec facultas erat nec pudor poſcẽdi. Apoſtolice ãt ptãtis debitum vocat onus ꝓpť pſeudo apľos q illô ĩdebite vſurpãtes importune a plebib⁹ exigebant.
b Suos. Aug⁹. Quia alienos qñqȝ nutrit mulier ꝓ mercede: ñ ex amore: ꝓprios xo ex dilectiõe. c Vocauit. Vocatiõe q eſt ſcḋm ꝓpoſitum.
d Jḋo. Quia vos vocauit gr̃as agimus. Vocauit dico: qꝛ h̃ inde apparet: qꝛ vos cito et firmiť recepiſtis.
e Audit⁹ dei. Qḋ audiuim⁹ a deo: vľ in quo audiť de⁹.
f Sic ẽ xbũ dei. Tãta enĩ deuotiõe receperũt xbũ: vt ꝓbarẽt ſe ĩtellexiſſe dei eẽ doctrinã.
g Vos enĩ imita. ꝛc. Multa dixit ꝯ pſeudo. Jã ne pro ſua vľ apľoꝝ tribulatione moueanť.
h Vt imple. Haymo. Quadraginta ãnos p⁹ paſſionez dedit deus iudeis ad pniãz. Jlľ trãſactis cũ nollẽt credere cõpleta ſunt pctã eoꝝ. vñ dñs: Mat. 23. d Implete mẽſuram patꝝ vr̃oꝝ. Qñ h̃ dixit apľs: ſtabat hierľz: necdũ erãt cõpleta pctã: ſ cõpleta ſũt veniẽtib⁹ romaniſ. vñ ſbdit: Peruenit ira dei. Jra ẽ aduẽt⁹ romanoꝛũ: q ira durat eis captiuis vſqȝ ĩ finẽ ſeculi. Vľ ꝑuenit q durabit in finem: qꝛ hec tpalis pena ꝑuenit: ſeqtur eťna. i Peruenit. Jḋo ſemper implẽt peccata: qꝛ ira dei ꝑuenit: vt excecenť. k Vel vſqȝ ĩ finẽ. Quia ĩ fine ſeculi ꝯuertẽtur iudei. l Ore aſpectu ꝛc. Os et aſpectus ceſſãt: qꝛ alloqui non poſſũ ſȝ coꝛ ꝛ ſollicitudo non quieſcit.
Sȝ impe.

a ſ q̃uis. b ſ qḋ nõ pſeudo. ſ vt nobis miniſtrareť.
a neqȝ ab aliis cũz poſſem⁹ vob oneri eſſe: a
a ſ nil horum querim⁹. b ſ in hoc notať laboꝛ ꝛ humiliatio. ſ humiles. c ſ ad omnes.
vt xp̃i apľi. Sȝ facti ſum⁹ ꝑuuli ĩ medio b c
a ſ ꝛ hoc ꝓ bono. ſ ita ſollicite. b ſ in h̃ dilectio ẽ non ꝓ mercede. c ſ nõ alienos. d ſ ita ꝛ nos nõ reqſiuim⁹ ex laboꝛe niſi vr̃am ſalutẽ.
b vr̃m tãqȝ ſi nutrix foueat filios ſuos: ita d e
a ſ in toto laboꝛe. b ſ non veſtra.
deſiderãtes vos cupide: volebam⁹ trade f g
ſ ꝓ affectiõe euãgelii.
re vob nõ ſolũ euãgeliũ dei: ſȝ etiã aĩas h
ſ ꝓ vobis. ſ fidẽ dei recipiẽdo: h̃ vos nobis applicãdo.
noſtras: qm̃ chariſſimi nobis facti eſtľ. i
ſ facti ſumus paruuli vt nutrix: memores enim.
† Memores enĩ facti eſtľ frẽs laboꝛis nr̃i k l
ſ eſt enĩ et laboꝛ ſine fatigatione. ſ manibus noſtris.
ſ vt repelleret pſeudo.
ꝛ fatigatiõis: nocte ac die operãtes: ne m n
quẽ veſtrũ grauarem⁹: ꝑdicauim⁹ vobis o p
a ſ ita añ ſicut p⁹ cõuerſionẽ vt eos ĩformaret. b ſ ad nos.
euãgeliũ dei. Vos teſtes eſtľ ꝛ de⁹: q̃ ſan q r s
a ſ ad ꝓximũ faciẽdo debita. b ſ nõ faciẽdo indebita.
ſ qñ adhuc erant educandi.
cte et iuſte et ſine q̃rela vobis q credidiſtis t
ſ ita et hoc ſcitis ſicut et hoc aliud.
ſtis affuim⁹: ſicut ſcitis q̃liter vnũquẽqȝ v
ſ tanto affectu.
veſtrũ tãqȝ pať filioſ ſuos deꝑcãtes vos x
a ſ ſi qs de peccato: vel alio deſolatus erat. b ſ vel ſub teſtimonio ſanctoꝝ adiurauim⁹. c ſ ꝓficiendo.
ꝛ ꝯſolãtes teſtificati ſum⁹: vt ambulare y z
a ſ ſequẽtes ĩ opib⁹ volũtatẽ ei⁹. b ſ qḋ debetľ. c ſ cum eſſetis auerſi. d ſ vt eſſetis de regno qs hic regeret: ꝛ poſt
c tis dignẽ deo qui vocauit vos ĩ ſuũz re a
in gľia coꝛonaret. ſ non ſolũ vos.
d gnũ ꝛ gľiaz. Jḋo ꝛ nos gr̃as agim⁹ deo b
ſ qꝛ hoc fecit deus.
ſine ĩtermiſſiõe: qm̃ cũ accepiſſetľ a nob c
a ſ ſolo auditu. b ſ de deo. ſ q̃ſi a ſapientib⁹ eſſet.
e verbũ audit⁹ dei: accepiſtľ illḋ nõ vt ver d e
ſ deus. ſ quotidie oꝑa bona.
f bũ hoim: ſȝ ſicut eſt verbũ dei qui oꝑať f g
a ſ venturi ꝑ fidem in ip̃m. b ſ et ꝙ in vobis oꝑať effect⁹ indicat.
g in vobis q credidiſtľ. Vos enĩ imitato h
res facti eſtis fratres eccľiaꝝ dei q̃ ſũt in
ſ in inſtitutione ip̃ius xp̃i. ſ in hoc imitatoꝛes.
iudea in xp̃o ieſu: qꝛ eadem paſſi eſtis ꝛ
vos a contribulibus veſtris ſicut ꝛ ipſi
a ſ qui in iudea. b ſ iudei. c ſ adeo aſperi fuerunt q̃ſi tam aſperos vos ſuſtinere debetis.
a iudeis: qui et dominum occiderunt ie
ſ apoſtolos chꝛiſti.
ſ in quo putant ſe placere deo quod non eſt.
ſum et pꝛophetas: et nos ꝑſecuti ſunt ꝛ
ſ ſaluti omnium.
deo non placent: ꝛ omnibus hominib⁹
aduerſantur: ꝓhibẽteſ nos gẽtib⁹ loqui i
a ſ iḋo hoc faciũt. b ſ cõſumẽt vt q in ſoꝛdib⁹ ẽ ſoꝛ. a.
h vt ſalue fiant: ut impleãt peccata ſua k l m
a ſ vt excecenť. b ſ vel peccatum: vel pena temporalis.
ſ vindicta. c ſ oppꝛimens.
i ſemper. Peruenit enĩ irã dei ſuper illos n
a ſ et hoc vſqȝ. b ſ penã eternam vel in fine reliquie ſalue erunt. c ſ vos multa paſſi.
k uſqȝ ĩ finẽm. Nos autem frẽs deſolati a o p
a ſ cauſa veſtra nõ noſtra. b ſ anteqȝ ſcirem⁹ cõſtãtiam.
c ſ remoti. ſ ſermone. d ſ ꝑſentia coꝛꝑis. e ſ dilectiõis affectu.
l vobis ad temp⁹ oꝛẽ aſpectu nõn coꝛde: q

a Cũ poſſem⁹ vobis oneri eẽ. accipiẽdo ſũptũ a vobis ꝛ etiã honoꝛẽ. b Vt xp̃i apľi. veri qbus talia debẽť. c Sȝ facti ſum⁹ ꝑuuli ĩ medio veſtrũ. ĩter vos humiliť ꝯuerſãdo. ꝛ nõ ſolũ humiliter: ſȝ etiã charitatiue ac dulciť. d Tãqȝ ſi nutrix foueat filios ſuos. lacte et nutrimento coꝛꝑali. e Jta deſiderãtes vos. ꝛ nõ veſtra. f Cupide. i. intẽſe deſiderãtes vr̃am ſalutem. g Volebam⁹ tra. ꝛc. qḋ ẽ ſp̃uale nutrimentuz. h Sȝ etiã aĩas nr̃as. i. vitas nr̃as parati fuim⁹ ꝓ ſalute vr̃a exponere. i Qm̃ cha. fa. ꝛc. Maioꝛẽ enĩ charitatẽ nemo habet q̃ȝ vt aĩam ſuam ponat ꝓ amicľ ſuis. k Memoꝛes enĩ. Poſtq̃ȝ apľs oſtẽdit ſe paſſũ tribulatiões ad theſſalonicẽſes veniẽdo. h̃ idẽ oſtẽdit cũ eis monẽdo. d. Memoꝛes enĩ facti eſtľ frẽs. q. d. non ẽ diu ꝙ vidiſtis. ꝛ ſic nõ eſtľ obliti. l Laboꝛis no. ĩ coꝛde. m Et fatigatiõis. ꝓpť exceſſũ laboꝛis. † 91. 6. 4.
n Nocte ꝛ die ope. manualiter. hoꝛis exceptis qb⁹ ĩtẽdebat ꝑdicatiõi vel oꝛationi: vt ip̃e ꝛ ſui viuerẽt de ꝓpꝛio laboꝛe. o Ne quẽ ve. grauarem⁹. accipiẽdo ſũpt⁹ a vob. p Pꝛedicauim⁹ vo. euã. dei gratľ. cũ tñ ſũpt⁹ de iure poſſem⁹ accipe. q Vos teſtes eſtis. q̃ȝtũ ad exterioꝛa. r Et de⁹. q̃ȝtũ ad ĩterioꝛa. s Q̃ ſancte. erga deũ. t Et iuſte. erga ꝓximũ. ita ꝙ nullꝰ poterat conq̃ri de nob. v Qualiter vnũquẽqȝ ve. ſic pr̃ fi. ſuos deꝑcantes. i. paterno affectu inducẽtes. x Vos. ad bonũ. Et ꝯſolãtes. ſi qs veſtrũ fuerat deſolat⁹ ꝓpť pctã cõmiſſa: vľ alia de cauſa. y Teſtificati ſum⁹. i. ſb teſtimonio ſanctoꝝ vos adiuram⁹. z Vt ambu. ꝛc. de xtute ĩ xtutẽ ꝓcedẽdo. a Qui vo. vos in ꝛc. i. vt eſſetis de regno ei⁹ ꝑ gr̃am ĩ pñti ꝛ gľiaz ſuã ĩ futuro. ꝛ qꝛ fecerũt ſic theſſalonicenſes. ideo gr̃as agẽs deo. ſubdit: b Jḋo ꝛ nos gr̃as ꝛc. i. oĩbus hoꝛis ad h̃ aptisľ. c Qm̃ cum accepiſſetis a nobis. ꝑ ꝑdicationẽ noſtraz. d Verbũ audit⁹ dei. i. verbũ euangelicũ nobis diuinitus reuelatũ. e Accepiſtis illud nõ vt verbũ hominũ. ſicut ẽ doctrina phyſica. f Sed ſicut eſt vere xbum dei. i. ſic recepiſtis deuote: ſicut recipi debet verbum habitũ ex diuina reuelatione.
g Qui oꝑatur in vobis docẽdo interi⁹. hoĩes enĩ ſolũ mouent auditũ exterius. ideo dicit xp̃s apľis Joh. xv. Sine me nihil poteſtis facere.
h Vos enĩ fratres. Poſtq̃ȝ apoſtolꝰ conſolatus eſt theſſalonicẽſes per cõfoꝛmitatẽ ad ſeip̃m hoc idem facit ꝑ cõfoꝛmitatẽ ad eccleſiã hieroſolymitarũ. Jn hieruſalez enĩ pꝛimo incepit eccľia ꝓut diſtinguiť ꝯtra ſynagogam: vt patet Actľ. j. et inde ꝑmo deriuata eſt ad alia iudee loca. et ille eccleſie conſtanter ſuſtinuerũt perſecutiões a iudeis q xp̃m occiderũt et ꝓphetas ꝛ ĩ h̃ eccleſia theſſalonicẽſiũ erat eis ꝯfoꝛmis: q̃ ꝑſecutiones ſuſtinuerat a ciuib⁹ ſuis: qḋ debebat ſibi eẽ cõſolatiõis materia: ꝓpter cõfoꝛmitatẽ ad eccleſiã ꝑmitiuã: ꝛ hoc eſt qḋ dicit: Vos enĩ imitatores facti eſtis frẽs: ꝛ ptȝ lr̃a vſqȝ ibi: i Pꝛohibẽtes nos gẽtib⁹ loqui. i. euangeliũ xp̃i.
k Salue fiãt. ſ. gentes. l Vt impleãt. i. augeãt. m Peccata ſua ſemꝑ. ſ. iudei ĩ ſua ꝑfidia obſtinati deo ꝑmittẽte ꝛ diabolo ꝓcurãte.
n Peruenit enĩ ira dei ſuꝑ illos. qꝛ ſubtraxit iuſte gr̃am ſuã ab eis. o Vſqȝ ĩ finem. i. vſqȝ xſus finẽ mũdi: tũc enĩ ſũt ad fidẽ ꝯuertẽdi: ſic dictũ ẽ ſupꝛa frequenter. Põt etiã aliť exponi. Vſqȝ ĩ finẽ. i. eternaliť: q̃ȝtũ ad illos q in ſua ꝑfidia moꝛiũť. p Nos aũt. Poſtq̃ȝ apľs ꝯſolatus ẽ theſſalonicenſes ſcripto h̃ ꝯſolať eos nuncio: ꝛ ꝑmo ſcribit mittendi rõnez. ſcḋo ip̃am miſſionẽ: in ꝑncipio ſe. ca. rõ aũt cõſiſtit in h̃ qꝛ deſiderauerat ire theſſalonicã et eccleſiã ꝑſonaliter ꝯſolari: ſȝ habuit impedimentũ: ꝓpter qḋ ad h̃ miſit nuncium. Dicit igiť: Nos autem fratres deſolati ꝛc. id eſt deſolati ꝓpter quod vobiſcũ non eramus. q Aſpectu non coꝛde: id ẽ lȝ nõ poſſem⁹ vobis loqui nec vos videre: tamen

B a Sed ĩpediuit. Et deꝰ ĩpe diri ꝑmiſit: ad maiorẽ coronā iſtoꝝ ẽ: qꝛ ſteterũt eo abſente. b Aut coro. glorie ⁊c̃. Si mõ gl'ia. Quid apud verũ iudicẽ. c Nõne vos ⁊c̃. Amb. Manifeſtũ ẽ eni: qꝛ perfectio diſcipuloꝝ gaudium ⁊ corona ẽ mgr̃oꝝ. Ubi eni ſũt q̃ labores fructuũ ſuorũ edituri ſunt. Fructꝰ eñ mgr̃i eſt obediẽtia diſcipuli cuiꝰ bona cõuerſatio dat coronā mgr̃o. Ca. III

D P Ropter qđ ⁊c̃. Ad ꝯfirmãdoſ. Propt̃ h̃ ipſe venire deſiderauerat. e Ideo. Quia h̃ annũciauit: ñ ꝑ eiꝰ p̃ſentia. f Quã eni gr̃aꝝ ⁊c̃. Nihil ẽ eni tã dignum qđ ſufficere

A poſſit ad cõpẽſationẽ acq̃ſite ſalut' gẽtiũ. ☞ Sine q̃.

Nico.de lyra

habebamꝰ vos ĩ corde. ið ſb̃dit: a Abũdantiꝰ feſti.i. diſpoſuimꝰ feſtinãter venire ad vos ad vr̃aꝫ ꝯſolatiõeꝫ. b Ego q̃dẽ paulꝰ. cũ ſocijs meis. c Sꝫ impediuit ⁊c̃. tacet aũt modũ ĩpediendi et ſiſt̃ Glo. nec ego volo ĩ h̃ di-

B uinare: ⁊ ꝯñr ſubdit rõnem q̃re deſiderabat videre eos: ⁊ ꝯſolari ĩ dño q̃ ẽ augmẽtatio ſui meriti ⁊ premij dicẽſ: d Que ẽ eni nr̃a ſpes. ĩ preſenti de augmẽto meriti ⁊ p̃mij. e Aut gau. ſpũale. f Aut corona gl'ie.i. rõ ꝯſequẽdi p̃mium aureole: q̃ doctoribꝰ debet'. g Nonne vos. q. d. ſic: qꝛ conuerterat eos ad fidem. ið ſequitur: h Uos eni eſt' gl'ia ⁊c̃. ſcꝫ materialit'. habebat eni materiã gloriãdi in dño: ⁊ gaudẽdi de eoꝝ ꝯuerſione ⁊ bona ꝯuerſatiõe. Ca. III

C i P Ropter qđ. Poſita rõne mittẽdi nũciũ. h̃ ꝯñr eũ mittit. ⁊ diuidit' ĩ duas ptes. qꝛ primo deſcribit' h̃ miſſio. ſcđo pauli dep̃catio. ibi: Ip̃e ãt deꝰ. Prima adhuc ĩ duas. quia primo ponit' vtilitas miſſionis. ſecundo reuerſiõis. ibi: Nũc aũt. Circa p̃mũ ꝯtinuando ſe p̃cedẽtibꝰ dic̃: Propter qđ.i. qꝛ gl'ia nr̃a eſtis ⁊ gaudiũ. k Nõ ſuſtinen. am.i. nõ expectantes vltra ſcire certiꝰ ſtatum veſtrum. l Placuit nob.i. mihi ⁊ ſiluano. m Remanẽ athe. ſo.i. ſine timotheo q̃ ẽ tertiꝰ ĩ ſalutatiõe poſitꝰ vt dicit h̃ Glo. h̃ qꝛ nõ ẽ ꝯſuetũ ꝙ nunciꝰ ep'le ponat' ĩ eiꝰ ſalutatio

D ne cũ vadit ꝑſonalit' ad ſalutatos. ið videt' alijs ꝙ iſte timotheꝰ q̃ dꝛ h̃ miſſus. cum ſubdit': n Et miſimus ti. ẽ aliꝰ a p̃dicto: qꝛ pl'es erant eiuſdẽ nois. o Frẽꝫ no. religiõe xp̃iana. p Miniſtrũ dei

a ſ q̃ꝫ ſi nihil pateremini. b ſ ideo ſtare. ſ ꝓpter maiorem inſtructionem. ſ. cõpatiendo vobis. ſ in quo mala nobis fierent.

abũdãntius feſtinãuimus faciem veſtram vide a

a ſ vel magno. ſ exhortãdi vos. ſ feſtinauimus.

re cum mũlto deſiderio: quoniam voluimus ve

ſ omnes. ſ qui plus alijs curo.

nire ad vos: ego quidem paulus ⁊ ſemel ⁊ iteꝝ: b

ſ ideo magis cauete. a ſ q̃ ſaluti aduerſat'. b ſ ideo volui venire vel ideo impediuit nos ſathanas. ſ hic.

a ſꝫ impediuit nos ſathãnas. Que ẽ eni nr̃a ſpes c d

a ſ qđ cõmune oĩm bonoꝝ. b ſ qđ victoꝝ. c ſ ſi ſteteritis in beneplacito dei: vel vos q̃ eſtis ante dñm bene confirmati.

b c aut gãudiuꝫ aut corona glõrie? Nõnne vos añ e f g

a ſ corona vtiq̃ꝫ qñ deus venerit.

dominũ noſtrũ ieſũ chriſtũ eſtis ĩ ãduẽtu eius?

a ſ tũc vere: qꝛ et modo apud eccleſias. b ſ apud nos.

Uõs eni eſtis gloria nr̃ã ⁊ gaudium. Ca. III h

ſ quia eſtis gloria noſtra: vel quia deſolati pro nobis. ſ qꝛ pondus erat dum neſcirem de conſtantia.

D P Ropter qđ nõ ſuſtinẽtes amplius pla- i k l

ſ mihi ⁊ ſiluano. ſ vel los.

cuit nobis remanere athenĩſ ſolis ⁊ mi m

ſimus timotheũ fratrẽ noſtrũ et miniſteriũ dei n o

a ſ p̃dicãdũ. b ſ vt ĩ q̃bꝰ erat' bonis ſtaret'. c ſ addẽdo ſi q̃d deerat. p

in euãgẽliũ xp̃i: ãd cõfirmãdos vos ⁊ exhortan q r

a ſ defendẽda. b ſ veſtrũ. c ſ ab integritate. d ſ tranſitorijs.

dos prõ fide vr̃a: vt nẽmo moueãt' ĩ tribũlatiõi- s

a ſ nec debet' moueri: qꝛ ad hoc deſtinati. b ſ inferẽdis tribulationibus vel ĩ tribulatiõibꝰ ſumꝰ poſiti.i. ſtabiles. ſ a deo. ſ in h̃ poſiti.

bus iſt'. Ip̃i ẽni ſcitis: ꝙ in hõc poſiti ſumꝰ. Naꝫ t v

a ſ ſi p̃ſciuimꝰ: ⁊ nõ fugimꝰ ⁊ vos patimini q̃ hoc ſcitis.

⁊ cũ apud vos eſſemꝰ: p̃dicebãmus vobis paſſu

ſ partim.

ros nos tribulationes: ſicut ⁊ factum ẽ ⁊ ſcitis. x y

a ſ quia ⁊ nos paſſi ſumus ne ꝓ nobis terreamini: non ſoluꝫ ꝓpter alia que ſuperius dixi. b ſ neſcire quid ageretur apud vos.

c ſ timotheum creatum ab apoſtolo epiſcopum.

Prõpterea ⁊ ego ãmpliꝰ nõ ſuſtinẽs: miſi ãd cog z a

a ſ hoc de infirmis timendũ. b ſ deceperit. c ſ diabolus. ſ cuius officium eſt tentare.

noſcẽdũ fidẽ vr̃am: ne fõrte tẽtãuerit vos is qũi b

ſ ne. a ſ quicq̃d hucuſq̃ꝫ feciſtis.

ſ miſi ad cognoſcendum fidem veſtram.

tentat: et inanis fiat lãbor veſter. Nũc aũt veni- c d

ente timotheo ad nos a vobis et annũciãte no e

a ſ in aduerſis. b ſ ꝙ nec ꝓ vr̃is nec ꝓ nr̃is tribulationibꝰ moti eſtis a fide et charitate. ſ ꝙ ꝓ tribulationibꝰ non viluimus.

bis fidẽm ⁊ charitãtẽ veſtram: ⁊ quia memoriã f g

ſ vobis vtilem. ſ vos.

noſtri habetis bonam: ſemꝑ deſiderantes nos h

a ſ ꝓ exemplo: vel vt de vobis gratularemur. b ſ deſideramꝰ videre.

e vidẽre: ſicut ⁊ nos quõq̃ꝫ vos: ideo ꝯſolati ſumꝰ i

ſ pro. ſ penuria.

fratres in vobis: ĩ omni neceſſitate ⁊ tribulatiõe k l

a ſ quam audiuimus firmã vel ꝑ veſtram fidem iuro. b ſ conſolati.

c ſ in hac miſeria. d ſ quaſi in celo eſſemus.

noſtra pẽr fidem veſtram: quõniam nũnc viũi- m

a ſ recti et firmi. ſ in fide domini. b ſ conſolati ſumus nam adeo ꝙ non dignas grates agere poſſumus: et hoc eſt.

f mus ſi vos ſtãtis in domino. Quãm enim gra- n o

ſ ꝓ tanto beneficio.

tiarũ actionẽ poſſumus deo retribuere ꝓ vobis

ſ nos poſiti. ſ qđ nõ cito trãſit. ſ ſtãtes. ſ in bñplacito dei.

in omni gaudio quo gudemus ꝓpter vos ante

ſ q̃ꝫ ante.

dominum deum noſtrum: nocte ac die abundã

ſ qꝛ modo plus poſſet addere.

tius orantes vt videamus faciem veſtrã ⁊ com p

a ſ q̃ olim non potuimus: qꝛ eratis paruuli. ſ nos oramꝰ.

plẽamus ea que deſunt fidei veſtre. Ip̃e autem q

a ſ qui poteſt. b ſ qui vult bonum. c ſ per quẽ omnia facit pater.

d ſ faciat directam et ab impedimentis liberã. r

deꝰ ⁊ pãter nr̃ ⁊ dõminꝰ ieſus xp̃s dirigãt viã no s t

ſtrũ dei in euã. xp̃i.i. in p̃dicatiõe euãgelij. q Ad cõ

a firmãdos vos. ĩ oĩ bono. r Et exhor. ꝓ fi. vr̃a. ſtabilienda. s Ut nemo moueatur ab ea in tribulationibꝰ

b iſtis. q̃ nobis et vobis ſuꝑuenerũt a fidei aduerſarijs. t Ip̃i eni ſcitis ꝙ ĩ h̃ poſi-

c d tiſumꝰ.i. diſpoſiti a xp̃o dicẽte Ioh. xvj. ca. Uenit hora vt oĩs q̃ interficit vos ar

e f g bitretur obſequiuꝫ ſe p̃ſtare deo. ⁊ ſubdit q̃re debebãt h̃ ſcire. d. v Nã ⁊c̃. et patꝫ. x Sic̃ ⁊ factũ ẽ. in vobis. y Et ſcit'. etiã de vobis.

h z Propterea ⁊ ego ⁊c̃. aliquã dilationẽ. a Miſi ad co. ⁊c̃. ꝑ certũ nunciũ ⁊ fide-

i k l lẽ. b Ne forte tenta. ⁊c̃.i. diabolꝰ q̃ ſemꝑ nitit' ꝑ tẽtati

m ones ſuas bonos ſubuertẽ.

n o p q r c Et inanis fiat la. noſter. ſi vos ſubuerterit: qđ abſit. d Nũc aũt. Hic ꝯñr ponit' vtilitas reuerſiõis cum dꝛ: Nũc autẽ veniẽte timotheo

s ⁊c̃. expleto ſuo miniſterio. e Et annũciãte nobis fidẽ veſtrã. ſtabilẽ. f Et chari

t v tatẽ. accẽſaꝫ ad ꝑficiẽdũ in meliꝰ. g Et qꝛ memoriaꝫ ⁊c̃. orãdo ꝓ nobis. h Semper deſi. ⁊c̃. eo ꝙ iſta ſupple

x y ſperamꝰ audire ĩ reditu eiꝰ. i Ideo ꝯſolati ſumꝰ. iam ĩ ſpe. k In vob.i. ꝓ bono qđ ſperamus audire de vo-

z a bis. l In oĩ neceſſita. ⁊c̃. ita ꝙ oĩs tribulatio ⁊ anguſtia in nobis ſuꝑueniens di

b minuit' ꝓpter bonum fidei veſtre qđ ſperamꝰ audire. m Quoniã nũc viuimus:

c d id ẽ quaſi de morte ad vitaꝫ ſuſcitati ſumꝰ. n Si vos

e ſtatis in dño. ĩmobiles ⁊ firmi nec ſufficeremus ad reddendũ gratias deo de tanto

f g bono. ið ſubdit': o Quã eni gratiarũ actionem ⁊c̃. et

h patet littera vſq̃ꝫ ibi: p Et compleamus ea que deſunt

i fidei veſtre. lꝫ haberent noticiam fidei q̃ꝫtuꝫ ad ea que

k l ſunt ad ſalutẽ neceſſaria. tamen ad magnũ eorum ꝑfectum cederet ſi apoſtolꝰ venire poſſet ad mag' explicã-

m dum aliqua que non potuit eis ad plenuꝫ dicere quãdo

n o fuit p̃ſens cuꝫ eis: quia fuit cõpulſus exire ꝓpter cõmotioneꝫ ciuitatis: vt habetur Act'. xvij. q Ip̃e ãt. Hic ꝯñr ponit' ap'li dep̃catio ꝓ theſſalonicẽſibꝰ: vt deꝰ ſua gr̃a ſuppleat qđ ipſe facere nõ poterat. ið dic̃: Ip̃e aũt deꝰ. omniũ ꝑ creationẽ. r Et pr̃ nr̃. ſ. fideliũ ſpecia-

p liter ꝑ gr̃e adoptionem. s Et dñs nr̃ ieſus xp̃s. qui

q eſt mediator dei ⁊ hominũ. t Dirigat vitã noſtraꝫ ad

r s t vos. remouẽdo impedimenta a ſathana procurata.

☙ Uos aũt

a Sine q̃re. Ne vos de malis cõ q̃ramini: vl' ita ĩ nocẽtes: ne q̃s d̃ vobis poſſit con q̃ri: ⁊ vt ſit' etiã.
b In ſãctitate: id ẽ virtutũ ↄſum, matione: p̱ h̃ exi ſtẽtes añ deũ: nõ ad aſpect⁹ hoĩz.

Ca. IIII
c d De cetero g̃. Hacte nus patiẽtiã p̱fe ctis ĩ ſua vl' illo rum tribulatiõe ſua ſit: nũc mino rib⁹ d̃ mundicia ſuadet exhortãs eos ad ↄtinẽtiã.
d Rogamus ⁊. Haymo. Cõſue tudo eſt apl'i vt verba duplicet vl' triplicet vnũ ha bẽtia intellectũ.
g Et placere. Il le enĩ placet deo q̃ fidẽ rectã quã habet executiõe virtutuz ⁊ p̱fecte op̱ationis deco rat. Al. h Sic̃ et ambuletis vt abũ.ma. Et ẽ or do. Rogam⁹. ſubaudi vt am bulet'. e Quẽ admodũ ac. Au diẽdo ⁊ ĩtelligẽ do a nob̃.i. a me et ſiluano.
f Quomõ vos opor.ãbu. ⁊ pla. d. ſicut ⁊ am. Re cte ↄuerſãdo. Et rogam⁹. i Vt abũ.ma. h̃ ñ mu tat'. k Vt ſci at vnuſq̃ſq; ⁊c̃. Haymo. Ita ab illicit' abſtinete vt nec licit' abu tamini. Sz q̃ſq; l Suũ vas.i. vx orẽ poſſideat do minãdo. m In ſctĩ. abſtinẽdo in feſt'. n Hono re. ñ turpit' vten do. o Qui eti am dedit ſpi. ſu. Ad hoc peragẽ da dedit vob̃ ſpi ritũ: ne g̃ tm̃ ad iutorẽ ſp̱ernatis q̃ in corp̱e ſb̃dito p̱ctis non h̃itat. Vl' vob̃ apl'is vt maior eſſet aucto ritas predicãdi: et arguendi.
p Operã det'. Quaſi difficile ẽ dimittere cõſue tudinem: ſed co gite vos.

Et ope,

a ſ veniendi. b ſ ſiue venerimus ſiue non. c ſ in numero fi delium et virtutum.
ſtram ad vos. Vos autem dñs multipli a
ſ vel veritatẽ.
cet: ⁊ abũdare faciat charitatem vr̃am in b c
ſ inter vos. ſ etiã inimicos. ſ ita p̱fecte. ſ accepiſtis. ſ abundam⁹ in charitate.
inuicẽ ⁊ in oẽs: queadmodũ ⁊ nos in vo d
ſ ad hoc. ſ vt ſitis.
a bis ad cõfirmãda corda veſtra ſine q̃rela e f
ſ .i. in beneplacito dei.
b in ſanctitate antẽ deũ et patrem noſtrum g
a ſ poſiti mẽte in aduentu: vel vſq; in aduentũ.
in aduentũ dñi noſtri ieſu chriſti cum om h
ſ ſicut faciũt oẽs ſancti vel in aduẽtu cũ ſanct' cũ q̃b⁹ veniet.
nibus ſanctis eius amen. Ca. IIII i
a ſ q; abundamus ĩ vobis charitate.
b ſ vt. ſ. ambuletis ita vt etiã abundetis magis ⁊
c d D E cetero g̃ fratres rogam⁹ vos ⁊ k
creſcatis. ſ ſi eum amatis.
e obſecram⁹ in dño ieſu: vt queãd l
ſ ſcz.
f moduz accepiſtis a nobis: quõ vos opor m
a ſ in his ſine q̃bus nõ ẽ ſalus. ſ viuere vite curſum dirigere.
b ſ in his q̃ cõſilio p̱fectionis adduntur.
g h teat ambulare ⁊ placere deõ: ſic ⁊ ambu n o
ſ perſeuerando in bono vt abunde.
ſ ideo moneo ambulare et placere: ſcitis enĩ.
i letis: vt abundetis magis. Scitis enim p
a ſ .i. q̃z honeſta: q̃z vtilia. b ſ omnib⁹ oſtenſa. c ſ auctorẽ ipſe cõmendat ea.
q̃ue p̃cepta dederim vobis per dñm ieſuz q
a ſ vere bona. b ſ quaſi qua vult qd̃ vobis p̱deſt: non ipſi.
c ſ vt vos ſanctificetis bñ op̱ando.
† Hec ẽ eĩ volũtas dei ſãctificatio veſtra: r s
a ſ q̃ſi lõge remoti. b ſ q̃ eſtis xp̃i. c ſ carnali ⁊ ſpũali.
k vt abſtineatis vos a fornicatione: vt ſciat t v
a ſ corpus vas anime. b ſ coercendo.
l m vnuſq̃ſq; veſtrũ vas ſuũ poſſidere in ſan x y
a ſ virtutũ. b ſ ne inhonoret' turpitudine aliqua. c ſ vt nec ſaltẽ ſit deſideriũ qd̃ paſſio et leſio anime.
n ctificatiõe ⁊ honore: nõ ĩ paſſiõe deſiderij z
ſ q̃b⁹ ſiles eſſe nõ debetis. ſ ideo etiã hec p̃cepta dedi.
ſicut ⁊ gẽtes q̃ ignorãt deum. Et ne quis a b
a ſ violẽtia. b ſ dolo. c ſ p̱riuato vxore vel quolibet.
ſup̱grediatur: neq; circũueniat ĩ negocio c
fratrẽ ſuũ: quoniaz vindex eſt dñs de his d
a ſ fornicatione adulterio deſiderio vel fraude. b ſ teſtimo nio ſcripturaꝝ p̱bauimus.
oĩb⁹: ſicut p̃dixim⁹ vob̃ et teſtificati ſum⁹. e f
a ſ ideo etiã ab his abſtinẽdũ. ſ vt ĩmũdicie ſeruiam⁹.
Non enĩ vocauit nos de⁹ ĩ ĩmũdiciaz: ſz ĩ g h
a ſ vt ſãcte viuam⁹. b ſ et q; deus vocauit nõ ĩ ĩmũdicia.
ſ que p̃diximus.
ſanctificatiõez. Itaq; q̃ hec ſpernit: nõ ho i k
ſ ſolum. ſ cuius p̃cepta ſunt.
o minẽ ſpernit ſ; deũ: qui etiaz dedit ſpiritũ l m
ſ contra cuius auctoritatem non ẽ tutum agi.
ſ de his fuit opus vt ſcriberem vobis.
ſuũ ſanctũ in nobis. De charitate aũt fra n
ternitatis: nõ neceſſe habuim⁹ ſcribere vo o
a ſ non ẽ neceſſe ſcribere quia ſcitis ipſi. b ſ p̃cepto ipſi⁹ xp̃i vel p̱ inſpirationẽ vel p̱ effectum q; ipſe miſertus nr̃i.
c ſ mãdatum do vobis vt diligatis inuicem.
bis. Ipſi enim vos a deo didiciſtis: vt di
ſ ⁊ q; facitis. ſ opus dilectionis.
ligatis inuicem. Etenĩ illud facitis in oẽs
ſ qui ſunt. ſ quaſi: facitis: ſz tñ.
fratres: in vniuerſa macedonia. Rogam⁹ p
ſ in charitate.
p vos aũt frẽs vt abũdetis mag': et operã q

a Vos ãt mul. numero ⁊ merito. b Et abũ. fa. cha. q̃ creſcẽte creſcunt alie virtutes infuſe. c In ĩuicẽ. charitatiue mutue ſubueniendo. d Et nos ĩ vob̃. abũdam⁹ charitate. e Ad cõ fir. corda ve. ĩ morib⁹ ⁊ in fide: vt ſitis. f Sine q̃re. i. ſine rep̱heñſione aliq̃. g In ſanctitate añ deũ. i. in ſãctitate vera et nõ ſimulata q̃ ẽ coram hoĩb⁹ tñ. h In aduẽtu ⁊c̃. in aduẽtu ei⁹ ad fi nale iudiciũ ſitis de numero ⁊ ↄſortio ſãctoꝝ. ⁊ ſubdit': i Amẽ. ad ↄfirmationez p̃cedẽtium.

k D E cetero. Hic ĩcipit tertia Ca. IIII p̱s p̃ncipalis ĩ q̃ reddit theſſalonicẽſes dociles: eos de morib⁹ informãdo: ⁊ de defectib⁹ corrigẽdo. Licz enĩ cõitas eoꝝ eſſet ſã cta: tñ ibi erãt aliq̃ de fratrib⁹ corrigẽdi ⁊ ſpeci aliter de q̃ttuor. ⁊ ſm̃ h̃ p̃ſens ca. in q̃ttuor p̱tes diuidit': q̃ patebũt p̱ſequẽdo. Circa p̃mu3 ſcien dũ q̃ gẽtiles reputabãt fornicationẽ ſimplicem eẽ licitã. ⁊ ideo p̱pt' ↄſuetudinẽ p̃ſtinã aliqui de gẽtilitate ↄuerſi erant adhuc fornicarij: p̱pt' qd̃ apl's corrigit h̃ vitiũ ad virtutẽ oppoſitã inducẽ do. d. De cetero g̃ frẽs rogamus vos ⁊ obſecra mus. i. p̱ rẽ ſacrã adiuramus: qd̃ debet pl⁹ vos mouere q̃z ſimplex dep̃catio nr̃a. l Vt queãd modũ ⁊c̃. verbo ⁊ exẽplo. m Quõ opor. vos ambu. ĩ via morũ. n Et placẽ deo: caſte ⁊ mũ de viuẽdo. o Sic ⁊ ambulet' ⁊c̃. ĩ his ſemp̱ p̱ ficiẽdo. p Scitis enĩ. i. ſcire debet'. q Que p̃cepta dederim ⁊c̃. i. de mãdato ip̃i⁹. cui ſimpli citer eſt obediẽdũ. r Hec ẽ enĩ voluntas dei. ei⁹ mãdato exp̃ſſa. s Sãctificatio vr̃a. i. emũ datio a carnalib⁹ p̱ctis. t Vt abſtineatis ⁊c̃. tã q̃z a deo p̱hibita: ad ea3 enĩ ſeq̃t' incertitudo p̱lis ex vago ↄcubitu q̃ eſt directe ↄ̃ bonum hu mane nature: pater enim debet filijs nutrimen tũ ⁊ documẽtũ: aliter nõ bñ poſſũt ſtare: nullus aũt ſollicit⁹ ẽ de talib⁹ circa p̱lem ſibi incertaz. v Vt ſciat vnuſquiſq; vas ſuũ. i. corp⁹ p̱prium qd̃ vas d̃r: eo q̃ in ip̃o formato p̱ naturaz: aĩa a deo infundit' p̱ creationẽ. x Poſſidere. p̱ma nẽter. y In ſãctificatiõe ⁊ ho. corp⁹ enĩ in for nicationẽ deditũ dehonorat': q; beſtiale efficit'. pſ̃. xlviij. Homo cum ĩ honore eſſet nõ intellexit ⁊c̃. z Nõ ĩ paſſione deſiderij. i. nõ ſequendo paſſionẽ ↄcupiſcẽtie venereoꝝ q̃ eſt nimis vehe mens. a Sic̃ ⁊ gẽtes ⁊c̃. ſupple ſequunt' eam credentes fornicationẽ ſimplicẽ eſſe licitam.

A

† Ro. 12. a
Eph. 5. d
22. q. 4. c. vnuſq̃ſq;.

b Et ne q̃s. Hic incipit p̱s ſcd̃a in q̃ corrigit cu piditat' vitiũ inducẽs ad oppoſitu3. Et p̃mo po nit hãc ĩductionẽ. ſcd̃o quãdã excuſationẽ. ibi: De charitate. Circa p̃mũ dicit: Et ne q̃s ſup̱gre diat': opp̱rimẽdo p̱ximũ vt ab eo extorqueat in iuſte poſſeſſionẽ ſuam vel rem aliaz. c Neq; circũueniat. ip̃m decipiẽdo vel illaqueãdo debi tis p̱ vſuras vel p̱ mercatiões malas ⁊ ↄſilia. d Q̃m vindex ẽ ⁊c̃. grauiter puniẽdo. e Si cut p̃dixim⁹ vobis. apud vos exiſtẽtes. f Et teſtificati ſum⁹. i. p̱ teſtimoniũ ſcripturaꝝ oſten dim⁹. g Nõ enĩ vo. nos ⁊c̃. i. vt ſeruiam⁹ im mũdicie peccati cuiuſcũq;. h Sz ĩ ſãctificati onẽ. i. vt viuamus ſancte. i Itaq; q̃ hic ſper nit. q̃ p̃dixi. k Non hoĩem ſpernit. tm̃: l Sz deũ. cui⁹ ſunt mãdata. m Qui etiaz dedit ⁊c̃. in adiutoriũ ĩpletiõis mãdatoꝝ ſuorũ. n De charita. aũt fraternitatis. Hic ponit ex cuſationẽ ſuã ſcribẽdi. ſ. theſſalonicẽſib⁹ de op̱i bus pietatis. d. De charitate aũt fraternitat'. i. de op̱ib⁹ pietatis ad paup̱es fideles. o Nõ neceſ. ha. ſcribere ⁊c̃. q; theſſalonicẽſes diligen ter exercebãt talia: nec iſtud obuiat ei quod pre dictum ẽ de correctione pietatis: q; frequẽter in ueniunt' aliqui exercẽtes vſuras et mercatiões malas: q̃ tñ erga paup̱es faciunt op̱a pietatis.

B

† Ioh. 15. b
1. Ioh. 4. c

p Rogam⁹ aũt. Hec ẽ tertia p̱s p̃ncipalis hui⁹ ca. ĩ q̃ corrigit ocioſos ⁊ vagabũdos. d. Roga mus aũt vos fratres vt abundetis mag': ĩ op̱e ribus bonis. q Et operam detis: id eſt dili gentiam adhibeatis.

C

Vt quieti

a Et operemini ma. Opus agendū ē: non ociandū. qꝛ ⁊ honeſtū eſt: ⁊ q̄ſi lux ad infideles: ⁊ nō deſiderabit̄ rem alterius: ne dū rogetis vel tollatis. b Nolumus aūt. Poſt exhortationē de ꝯtinētia: ⁊ poſt correctionem a curioſitate mortuos reſurrecturos ꝯfirmat: ⁊ ꝑ xp̄i reſurrectionē ⁊ a ſua auctoritate. c Ut nō ꝯtriſtemini. Augꝰ. Neceſſe ē vt ꝯtriſteris ſꝫ vbi ꝯtriſtaris ꝯſolet̄ te ſpes. Nā et ideo dormiētes eos appellat ſcripture ꝯſuetudo veraciſſima: vt cū dormiētes audimꝰ: euigilaturos minime deſperemꝰ. Eſt ergo de mortuis q̄ diligunt̄ q̄dā triſticia naturalis quodāmodo. Mortem q̄ppe horret natura: nec mors hoī accideret niſi ex p̄cedēti culpa. Hinc igit̄ neceſſe ē vt triſtes ſimꝰ: q̄n nos moriētes deſerūt q̄s amamꝰ: qꝛ ⁊ ſtuduimꝰ eos nō ī eternū relinquere nos māſuros ſ̄ aliquātulū p̄cedere ſecuturos: tn̄ ipa mors quā natura refugit: cū occupat dilectū: ꝯtriſtat in nobis ipius dilectionis affectū. Idem. Cōtriſtamur ḡ in noſtroꝝ mor-
15.q.2.c. diuina habēt tibus neceſſitate amittēdi: ſꝫ cū ſpe recipiēdi. Inde angimur: hinc ꝯſolamur. Inde infirmitas afficit: hinc fides reficit. Inde dolet humana ꝯditio: hinc ſanat diuina ꝓmiſſio. Mouere aūt pōt: quō deus flebat mortuū: conti-
Ioh.11.c nuo eo iubēte victurū. Aū: Fleuit dn̄s: nō mortuū: ſed mortē quā peccādo hō ꝯtraxit. Si enī peccatū nō p̄ceſſiſſet: ſine dubio mors ſecuta nō fuiſſet. Secuta eſt ḡ mors corporis: quā p̄ceſſit mors aīe. p̄ceſſit deſerendo deū: et mors corpis ſecuta ē deſerēte aīa. Hac deſeruit deum volens. Hac coacta ē deſerere corpus nolēs. Ac ſi illi diceret̄: Receſſiſti ab eo quē diligere debuiſti: recede ab eo quē dilexiſti. Quis enī vult mori: ꝓrſus nemo: ⁊ ita ne-
Ibi.21.f mo: vt petro diceret̄. Alius te cinget ⁊ ducet quo tu nō vis. Si nulla eēt mortis amaritudo: nulla ꝓfecto eſſet martyrum fortitudo. d Sic̄ ⁊ ceteri ⁊c̄. Augꝰ. De pōpis exequiaꝝ. Proinde pōpa funeris agmina exequiaꝝ ſūptuoſa: diligētia ſepulture monumētoꝝ opulēta ꝯſtructio: viuoꝝ ſūt q̄liacūqꝫ ſolatia: nō adiutoria mortuorū. Orationibꝰ v̄o ſācte eccl̄ie: ⁊ ſacrificio ſalutari ⁊ elemoſynis q̄ ꝓ eoꝝ ſpiritibꝰ erogāt̄: n̄ ē dubitādū mortuos adiuuari: vt cū eis miſericordiꝰ agat̄ a dn̄o q̄ꝫ eoꝝ pctā meruerīt. Hoc enī a patribꝰ traditū vniūſa obſuat eccl̄ia: vt ꝓ eis q̄ ī cōione corpis ⁊ ſāguinis defūcti ſūt: cū ad ipm ſacrificiū loco ſuo cōmemorēt̄: oret̄: ac ꝓ ill̄ q̄ꝫ id offerri cōmemoret̄. Cū v̄o eoꝝ cōmemorādoꝝ cā opa miſcdie celebrēt̄: q̄s eis dubitet ſuffragari ꝓ q̄bꝰ orōnes n̄ inanit̄ deo erogant̄? Nō enī ambigēdū iſta ꝓdeſſe defunct̄: ſ̄ talibꝰ q̄ ita vixerūt an̄ mortem vt poſſint h̄ eis vtilia eē pꝰ mortē. Nā q̄ ſine fine opante ꝑ dilectiōeꝫ: eiuſqꝫ ſacris ō corpibꝰ exierūt: fruſtra ill̄a ſuis huiꝰ pietat̄ ipēdūt̄ officia: cuiꝰ dū h̄ eſſent pignore caruerūt: n̄ miſcdiaꝫ ſibi theſauricātes: ſ̄ irā. Nō ḡ mortuis noua merita comparāt̄: cū ꝓ eis aliq̄d boni opant̄ ſui: ſ̄ eoꝝ p̄cedētibꝰ ꝯſequētia iſta reddūt̄. Et lō iſtā finiēs q̄ſqꝫ vitā: niſi qð meruerit ī ipa: n̄ poterit h̄re pꝰ ipſā: ꝑmittant̄ itaqꝫ pia corda charoꝝ de ſuoꝝ mortibꝰ ꝯtriſtari dolore ſanabili: ⁊ ꝯſolabiles lachrymas fūdāt ꝯditiōe mortali: q̄s tn̄ reꝑmat fidei gaudiū: q̄ credunt̄ fideles q̄n moriūt̄ aliquātulū a nob̄ abire: ⁊ ad meliora trāſire. Sit ꝓ viribꝰ cura ſepeliēdi: ⁊ ſepulchra ꝯſtruēdi: qꝛ h̄ ī ſcp̄turis ſāct̄ int̄ bona opa deputata ſūt: nec ſolū ī corpibus patriarchaꝝ ⁊ alioꝝ ſctōꝝ: ſꝫ etiā ī ipiꝰ dn̄i corpe laudati ſūt q̄ iſta fecerunt. Impleāt ḡ hoīes erga ſuoſ officia poſtremi muner̄: ⁊ ſui hūani lenimēta meror̄ veꝝ illa q̄ adiuuāt ſpūs defūctoꝝ. ſ. oblatiōes: erogatiōes: mlt̄o ꝓ eis obſuātiꝰ abūdātiuſqꝫ ipēdāt. Poterat āt deꝰ h̄ donare credentibꝰ vt nec iſtiꝰ experirent̄ corpis mortē. Sꝫ ſi h̄ feciſſet: carni q̄dā felicitas adderet̄: minueret̄ āt fidei fortitudo. Sic enī hoīes mortē iſtā timēt: vt n̄ ob aliud felices dicerēt eē xp̄ianos niſi ꝙ mori oīno nō poſſent: ac ꝑ h̄ nemo ꝓpt̄ vitā futurā ad xp̄i grāꝫ feſtinaret: ſꝫ ꝓpt̄ remouēdā mort̄ moleſtiā: ⁊ ſic delicate quodāmodo crederet̄ ī xp̄m. Plus ḡ grē p̄ſtitit fidelibꝰ ſuis. Quid enī magnū ē vidēdo nō mori eos q̄ crederēt: credere ſe nō morituꝝ: quāto maiꝰ: quāto fortiꝰ: quāto laudabiliꝰ ita credere: vt ſe morituꝝ ſperet: ſine fine victurū. Aū et chari eiꝰ ſupſtites cōſolari queūt: ī triſticia mort̄ amici. Idē de v̄bis apl̄i. Quid enī mirū ſi ꝯtriſtar̄: vt corpꝰ qð viuit ex aīa: fit exanime deſcēdēte aīa: q̄ ambulabat iacet: q̄ loquebat̄ tacet: clauſi oculi lucē nō capiūt: aures nll̄a voce pateſcūt: oīa mēbroꝝ officia cōquieuerūt. Nō ē q̄ moueat greſſus ad ambulādū: manꝰ ad operādū: ſenſus ad ꝑcipiēdū. Nōne iſta ē domꝰ quā neſcio: q̄s inuiſibilis habitator ornabat: diſceſſit q̄ nō videt̄: remāſit qð cū dolore videt̄. e Et eos q̄ dor. Nō ſolū eos q̄ viui iuenient̄: ſꝫ et mortuos: de q̄bꝰ dubitat̄. f Qui dor. Chriſtū dic̄ mortuū: fideles dormiētes: vt magis credāt reſurrectionē. Chriſtū mortuū appellat: vt dū audimꝰ illum mortuū fuiſſe ⁊ reſurrexiſſe: nos q̄ꝫ ſperemus reſurrecturos ꝑ virtuteꝫ diuinitatis eius. Electos aūt ideo dicit dormiētes: qꝛ nemo tam facile pōt ſociū excitare a ſomno q̄ꝫ facile oēs excitabunt̄ a ſomno mortis. Eos qui dormierūt. Et ſi incinerati: adducet. Nā hoc ordine. Qꝛ viui nō p̄uenient eos: ⁊ ſi eos magis putatis adducendos cū ieſu. a Nos q̄ vi. Se illis vltimis viuis cōnumerat: cū quibꝰ erat vnū corpus: ⁊ qꝛ apl̄i illis vltimis ſil̄es ſūt ī paſſiōibꝰ. Nos qui viuimꝰ. i. illi de nobis qui viui iuenient̄: q̄ tormētis antixp̄i erūt reſidui. vn̄ ſunt digniſſimi: non p̄ueniēt mortuos: adeo erit feſtinata reſurrectio mortuorū. Nota in his diem iudicij tempore apoſtoli futurū poſſe videri. vnde et alia ſcribitur epiſtola.
g Per ieſum. Semꝑ euntes: eum ꝓſequendo venerunt ad ſomnum mortis.
Cūm ipe.

a ſ a curioſitate. b ſ dimiſſis alienis qð vobis vtile ē ī emēdatiōe vite vr̄e ⁊ opus manuū facire qð adiuuat quietos eſſe: hoc enī malū ex ocio venit.

detis ūt q̄eti ſitis: ⁊ vt vēſtrū ne- a b
a gociū agat̄: et operemini mani- c
bus vr̄is ſicut ꝑcepimꝰ vob̄: et vt d
honeſte ambulet̄ ad eos q̄ foris
b ſūt: ⁊ nulliꝰ aliq̄d deſideret̄. †No e f

a ſ nō ſolū hoc voluimꝰ vos ſcire ſed etiam.

lūmꝰ aūt vos ignorare fratres ō

a ſ q̄ q̄ſi de ſōno itegri ſurgēt. ſ iā. ſ. i. mortuis
b ſ incōſolabiliter de morte amicoꝝ.

c d dōrmiētibꝰ vt nō ꝯtriſtēmini ſic̄ ⁊ g h

a ſ infideles. b ſ reſurrectionis.
c ſ quaſi nō incōſolabiliter deberis cōtriſtari.

cētēri qui ſpēm nō habēt. Si ēnī i

ſ hoc videt̄ obeſſe reſurrectioni.

credimꝰ ꝙ ieſus mortuꝰ ē ⁊ reſurre

ſ debemꝰ credere ꝙ. a ſ vel in ieſu.

e f xit: ita ⁊ deꝰ eoſ q̄ dormiērt ꝑ ieſū k l

g a ſ non ſolū ſuſcitabit. b ſ vt ſint cū eo imortales in eadem beatitudine. m

addūcet cū eō. Hoc enī vob̄ dici- n o

a Ut q̄eti ſitis. ⁊ nō vagabūdi: qꝛ tales ſolēt cadere ī alia vitia. ſ. curioſitat̄ ⁊ carnalitat̄. b Et vt vr̄ni ne. agat̄. qꝛ homīes circa h̄ negligētes depaupant̄: ⁊ qꝛ volūt tenere modū viuēdi ꝯſuetū: ⁊ ꝑ ꝯn̄s latrones ⁊ raptores efficiunt̄. c Et operemini ⁊c̄. ad euitandū ocioſitatē q̄ eſt ſentina omniū vitiorū: ⁊ ad ꝯſeruādū ſanitatē quaꝫ facit labor moderatus. d Et vt hone. am. ⁊c̄. i. ad fideles vt ex bona vr̄a ꝯuerſatione ꝯuertāt̄ ad fidem. In moralibꝰ enī maḡ mouēt exempla q̄ꝫ verba. e Et nullus ⁊c̄. ita ꝙ nō ſolū caueat̄ a malo actu exteriori ſ̄ etiam interiori. f Nolumꝰ. Hec ē q̄rta ꝑs p̄ncipalis ī q̄ corrigit aliq̄ſ imediate lugentes mortuos. et diuiditur ī tres ꝑtes. qꝛ primo arguit hūc luctum. ſcd̄o ponit occaſionaliter future reſurrectiōis modū. ibi: Hoc enī. tertio ꝯcludit ītētū. ibi: Ita. Circa p̄mū dic̄: Nolumꝰ aūt ⁊c̄. i. de defunct̄ q̄ dormiūt ſomno mort̄ a q̄ excitabūt̄ tpe reſurrectiōis. g Ut nō cō. incōſolabiliter. h Sic̄ et ceteri q̄ ſpem ⁊c̄. ſ. future reſurrectionis: ⁊ ſic credūt aliq̄ amicos defunctos ꝑijſſe totalit̄ ⁊ ad ſemꝑ: ⁊ ꝓpt̄ h̄ h̄nt occaſionē lugēdi eos q̄ſi incōſolabilit̄: nō ſic auteꝫ xp̄iani q̄ h̄nt ſpem reſurgēdi: ꝓpt̄ qð vitioſū ē eis imoderate mortuos lugē: qꝛ ī h̄ aſſimilāt̄ ifidelibꝰ future reſurrectionis ſpem nō habētibꝰ. lugere tn̄ defūctos moderate ē opꝰ pietat̄. Qꝛ āt reſurrectio mortuoꝝ ſit mox futura oſtēdit. d i Si enī ⁊c̄. et accipit̄ h̄ ſi ꝓ qꝛ. naꝫ ad articulos fidei ꝑtinet credere ieſū vere mortuū fuiſſe ⁊ reſurrexiſſe. k Ita ⁊ deꝰ. q̄ ſuſcitauit ieſū. l Eos q̄ dor. ſōno mort̄. m Per ieſū. tāq̄ꝫ ꝑ mediatorē dei ⁊ hoīꝫ. n Adducet cū eo. ad vitā mortalē reſuſcitādo. o Hoc enī vo. Quia locutꝰ ē apl̄s ō reſurrectiōe futura. ideo h̄ ꝯn̄r declarat modū reſurrectionis. Ad cuiꝰ itelligētiā ſciēdū ꝙ aliq̄ dixerunt ꝙ xp̄o veniēte ad iudiciū aliq̄ homīes reperient̄ viui q̄ trāſferēt̄ ad ſtatū imortalitat̄ ſine morte itermedia: ſic exponētes qð hic ðr: Deinde nos q̄ viuimꝰ q̄ relinq̄mur. ſ. viui vſqꝫ ad aduētū xp̄i: ſimul rapiemur cū illis. i. cū mortuis reſuſcitat̄. Obuiam xp̄o. deſcēdēti ad iudiciū: ⁊ dicūt ꝙ apl̄s ſe ꝯnumerat eis eo ꝙ ꝑtiēt ad idē corpꝰ eccl̄ie: ſ̄ h̄ expoſitio p̄mo deficit ī h̄ ꝙ dicit aliq̄s ſine morte ad imortalitatē trāſire: qꝛ oēs deſcēdētes ab adā p̄ter xp̄m ⁊ matrē eiꝰ incurrerūt originale pctm̄: cuiꝰ pena ē mors: ⁊ ideo oēs ſoluēt debitū mort̄: ꝓpt̄ qð aliȷ̄ dixert̄ ꝙ illi q̄ ī aduētu xp̄i reperient̄ viui: ī raptu illo obuiādo xp̄o ſubito moriētur: ⁊ ſtatim reſurgēt. Sꝫ adhuc h̄ videt̄ incōueniēt̄ dictū qꝛ ꝯflagratiōis ignis purgās elemēta ⁊ incinerās corpa mixta: p̄cedet aduētum xp̄i ad iudiciuꝫ ⁊ ſic nulli hoīes repient̄ viui q̄ obuiēt xp̄o veniēti: niſi ō reſurgentibꝰ poſt ignē dictū. Preterea ꝙ apl̄s cōnumeret ſe p̄di.

a Cum ip̄e. In ꝓpria ꝑſona. b Deſcēdet. Nō humilis vt priꝰ ſ; iubēs voce: vel ſuſſpius vł archangeli: vel angeloꝝ q̄ faciet reſurgere mortuos. Que dr̄ tube: q2 manifeſta: vel q̄ſi ad bellū q̄ erit dei xp̄i: vel cui deꝰ dabit efficaciā. c In tuba. Haymo. Tuba erit magna vox angeloꝝ. Al' ī tuba: q2 manifeſte.
Luc. 3. b Unde: Videbit oīs caro ſalutare dei nr̄i. Vel ſic tuba ī bellis: q2 tūc ĩimicos debellabit: ⁊ ſic tuba in feſtis: amicos ad feſtiuitatē eťne gl'ie inuitabit. e Deide noſ. ⁊c. Amb. In aduētu dn̄i q̄ viui fuerint inuēti: obuiā rapiētur dn̄o in aera: mortem q̄ſi ſoporem paſſi. In ip̄o eni raptu mortē ⁊ reſurrectionē habebunt: dū q3 aīa ī ipſo raptu exierit a corpore: remanebit corpus terra: ſ3 tā breue ſpaciū tenebit ip̄a mors vt nec cogitari nec ꝑpēdi poſſit. Augꝰ. Queri ſolet: vtrū illi q̄s viuos inueniet xp̄s nunq̄ omnino morituri ſint: an ip̄o tp̄is pūcto q̄ rapienť obuiā xp̄o ad immortalitatē mira celeritate ſint trāſituri. Non eni dicēdū ē fieri nō poſſe vt ꝑ aera ī ſublime portētur in illo ſpacio ⁊ moriātur: et reuiuiſcāt: ad hūc āt ſenſū q̄ eſtimemus illos q̄s ħ viuos inuēturus eſt dn̄s in ip̄o paruo ſpacio: ⁊ paſſuros mortē: ⁊ accepturos īmortalitatē: apl's vrgere
1. Cor. 15. e nos videť vbi dicit: In xp̄o om̄es viuificabi-
Ibidem. e mur. Et alibi: Quod ſeminas non viuificať niſi moriať. Cur autē nob īcredibile videať illam multitudinē corpoꝝ ī aere quodāmodo ſeminari: atq3 ibi īmortaliť ⁊ incorruptibiliť reuiuiſcere: cū credamꝰ ī ictu oculi futurā reſurrectionē ⁊ ī mēbra ſine fine victura tāta facilitate: tātaq3 ineſtimabili velocitate redituꝝ antiquiſſimoꝝ cadaueꝝ puluerē. Nec ab illa ſnīa illos arbitramur futuros īmunes: q̄ dictū ē:
Gen. 3. d Terra es ⁊ ī terrā ibis. i. in ħ ibis amiſſa vita
ſm aliā litteram. qd eras anq̄ ſumeres vitā: ħ eris exanimatꝰ: qd eras anq̄ eſſes animatus. f In nubibꝰ. Quia nubes ſuſcipient eos: vt xp̄m ī aſcēſiōe ſuſcepit. vn̄ alius interpres dicit: Baiulis nubibꝰ. g Itaq3 ꝯſolamini inuicē. Augꝰ. de verbis apl'i: Pereat ꝯtriſtatio vbi ē tāta cōſolatio: detergať ex aīo luctꝰ fides expellat dolorē. In tāta ſpe nō decet eſſe triſte tēpluꝫ dei. Ibi habitat bonꝰ ꝯſolator. Ibi q̄ nō fallit promiſſor. Quid eni mortuū diu plāgimꝰ: inq̄es q2 mors amara eſt: ſ3 ꝑ illā trāſiuit ⁊ dn̄s. Cōſolemur ꝗ nos. Sed dices: pōt non dolere cor humanū defūcto chariſſimo: īmo meliꝰ cū dolet ſanať cor hūanū: q̄3 nō dolēdo ſit inhuma-
Joh. 10. a nū. Maria eni dn̄m q̄rebat: ⁊ mortuuꝫ fratrē
Ibidē. 11. e dolebat.

Ca. V

h De tpibꝰ. i. an eſtate: an hyeme: an die: vel nocte. i De momētis. Scilicet q̄ hora diei vel noctis venturus ſit chriſtus.

ſ hoc deus nos docuit.
a mus in v̄bō dn̄i: q2 nos q̄ viuimꝰ a b
ſ omnibus p̄cedentibus ſanctis.
qui reſidui ſumus ī aduentu do-
ſ in reſurrectione.
mini: non ꝑueniemꝰ eos qui dor c d
ſ longo tp̄e. a ſ nā potius mortui reſurgēt primi qd poterit facere qui dn̄s eſt.
b mierunt. Quoniā ipſe dominus e
ſ imperio. a ſ ſurgite mortui. b ſ vel angeloꝝ.
in iuſſu ēt in voce archangeli et f g
ſ vox erit quaſi tube ſuos excitās. a ſ localiter vel de occulto.
c d i tuba dei deſcēdet ď celō: † ⁊ mor h i k
ſ qui interim quieſcunt.
tui qui ī chriſto ſunt reſurgēt pri
a ſ illi de nobis q̄ viui erūt ⁊ reſidui antichriſto.
e mi. Deinde nōs qui viuimus q̄
a ſ in ipſo raptu erit mors et reſurrectio.
ſ ab angelis.
relinquimur ſimul rāpiemur cuꝫ l
f illis in nubibus obuiam chriſto m
ſ immortales facti.
in aera: ⁊ ſic ſemper cuꝫ domino n o
a ſ q2 oēs reſurgemꝰ ⁊ cū xp̄o erimꝰ. b ſ alter alterum de morte amicorum.
g erimus. Itāq3 conſolamini inuĩ- p
cem in verbis iſtis.
ſ de reſurrectiōe indiguiſtiſ vt ſcriberem vobis.
h D e temporibus Ca. V q
autē ⁊ momētis nō indi r
ſ q2 nihil aliud ſcriberē niſi q ſcitiſ. ſ. clā futurū.
getis vt ſcribamꝰ vobis. † Ip̄i eī s

---

ret ſe p̄dictis eo q ꝑtinet ad idē corpꝰ eccl'ie cū eis: nō videť rōnabiliť dictū. nā eadē rōne diceret de oībꝰ fidelibꝰ p̄teritis p̄ſentibꝰ ⁊ futuriſ. Propter qd ſaluo meliori iudicio: videť mihi v̄ba apl'i aliter exponēda. cū dr̄: Hoc enim vobis dicimꝰ: de mō future reſurrectiōis. a In v̄bo dn̄i. i. ſic reuelauit nobis. b Quia nos q̄ vi. ⁊c. ī ħ mūdo a patribꝰ defūctiſ. c Nō ꝑueniemꝰ. in reſurrectiōe futura. d Eos q̄ dor. citiꝰ reſurgēdo illis q̄ iā ante diu mortui ſūt: q2 reſurrectio fiet v̄tute diuia q̄ opať ī inſtāti. iďo ſubdiť: e Cum ip̄e dn̄s. ieſus xp̄s. f In iuſſu. dicēdo: Surgite mortui ad iudiciū. g Et ī voce archangeli. ſ. michaelis q̄ ē p̄nceps eccl'ie ſub q̄ ītelliguntť angeli alij q̄ miniſteriū adhibebūt ī reſurrectiōe colligēdo cineres: ⁊ magnū ſonū faciēt tanq̄ iudicis p̄cones. Pōt etiā aliter exponi: vt illud dictū: Surgite mortui ad iudiciū. ſit archangeli michaelis executiue: ⁊ xp̄i īparatiue: cuiꝰ v̄tute infinita fiet reſurrectio. ⁊ ſic cuꝫ dr̄: In iuſſu. referť ad xp̄m. Et qd ſ̄bdiť: Et ī voce archangeli, ad michalē archangelū. h Et ī tuba dei. iſta tuba non ē aliud niſi vox p̄dicta: q̄ dr̄ tuba ꝓpť ſilitudinē tube materialis ve. te. q̄ fiebat vocatio ac ꝯciliū: ⁊ p̄paratio ad bellū: ⁊ īuitatio ad feſtū: q2 tūc oēs ꝯgregabūť ī iudiciū: ⁊ armabitur creatura ī vltionē inimicoꝝ: ⁊ inuitabūť iuſti ad feſtū angeloꝝ. † 1. Co. 15. e i Deſcēdet de ce. nā iudicabit ī forma hūana apparēs. ſm q dr̄ Actiſ. j. Hic ieſus q̄ aſſūptꝰ eſt a vobis. ſ. in forma hūanitatiſ: ſic veniet. ſ. ad iudiciū. k Et mor. q̄ ⁊c. iſta p̄oritas ⁊ poſterioritas nō pōt referri ad actū reſurgēdi ita q aliq̄ reſurgent prius alijs p̄oritate tp̄is. nā oēs reſurgēt ī eodem inſtāti. ſm q dr̄ j. Coriſ. xv. Oēs q̄dē reſurgemꝰ. et ſubdiť: In momēto ī ictu ocl'i. Nec pōt ħ accipi p̄oritas dignitatiſ: q2 p̄ſes ve. te. ī reſurrectiōe nō erūt digniores apl'is q̄ erunt aſſeſſores iudicis. Matth. xix. Sedebitiſ ſuper ſedes. xij. ⁊c. de q̄bꝰ dicit ħ apl's. Deinde nos: ꝓpť qd ſaluo meliori iudicio videtur mihi q iſta prioritas ⁊ poſterioritas ſit referēda ad q̄etē ī xp̄o ꝑ bonā mortē: ⁊ ſic iungēdo lr̄aꝫ dr̄: Et mortui q̄ ī xp̄o ſūt. i. q̄eſcūt ī fide eiꝰ mortui. Primi reſpectu nr̄i q̄ adhuc viuimꝰ. Reſurgēt: cū poſteris. Deinde nos q̄ viuimꝰ. ſupple q̄eſcemꝰ in xp̄o ī eiꝰ fide moriēdo. l Simul rapiemur cū illis. iā reſuſcitati cū ip̄is. m Obuiā xp̄o. venieti ad iudicium. n In aera. vbi ꝓfert ſnīaꝫ iudicij ſuꝑ vallē ioſaphat: vt dictum fuit Iobeť. iij. o Et ſic ſemꝑ ⁊c. q2 electi a xp̄o nō ſeparabūť ampliꝰ: ſ; ſemꝑ erūt ſibi ꝯiūcti nō ſolū ī aīa: ſ; etiā ī corꝑe. † 2. Pe. 3. c Apoc. 3. p Itaq3. Hic ex predictiſ ꝯcludit intētū. ſ. q fideles nō debēt īmoderate lugere mortuos: ſ; de ip̄is ꝯſolari ex quo ſūt ad vitam īmortalem ⁊ felicem reſuſcitādi: ⁊ hoc ē quod dicit: Itaq3 ꝯſolamini ⁊c. de reſurrectiōe fidelium predictis.

In ca. iiij. vbi diciť in poſtil. Et ſciat vnuſquiſq3 vas ſuum poſſidere.

Additio. j.

Hoc qd dr̄: Ut ſciat vnuſquiſq3 vas ſuum ⁊c. ſm Glo. pōt exponi aliter. ſ. q nō ſolū ab illicito q̄s abſtineat ſ; nec licito abutať: ſ3 ſciat vnuſquiſq3 poſſidere vas ſuū. i. vxorē ſuam in ſāctificatione. ſ. vt nō turpiter abutēdo eam poſſideat.

In eo. ca. vbi dr̄ in poſtil. Rogamꝰ aūt vos fratres vt abūdetis magis.

Additio. ij.

In hoc qd dicitur: Ut abūdetis magis ⁊c. intelligiť q lꝫ facerent opera dilectiōis bona poſſent tamē facere meliora ad que rogat vt operam dent: quia difficile eſt dimittere conſuetudinē. et qd ſequitur: Ut quieti ſitis ⁊ vt veſtrum negociū agatis: intelligitur dimiſſis alijs. qui enim circa aliena multuꝫ occupatur neceſſe eſt vt ſit inquietus velut ꝓpria negocia negliget.

Ca. V

q D e temporibꝰ. Poſtq̄ apoſtolꝰ reddit theſſalonicenſes beniuolos ⁊ dociles. hic ꝯſequenter oſtendit eos cautos. Circa qd ſciendū q cautela maxīe requiriť circa illa de quibꝰ certū eſt q veniēt: cuꝫ tn̄ hora veniēdi eſt ſimpliciter ignota. ſic autem eſt de die iudicij. ſm q diciť Matth. xxiiij. De die illa ⁊ hora nemo ſcit neq3 angeli in celo. ꝓpter qd apoſtolꝰ circa hanc reddit theſſalonicenſes cautos. Et diuidiť in duas ꝑtes. quia primo eius incertitudinē oſtēdit. ſcďo theſſalonicēſes cautos reddit. ibi: Vos aūt. Circa primuꝫ ſciendum q dies iudicij dupliciter accipitur in ſcriptura. vno modo ꝓ ip̄a die iudicij generalis in fine mūdi. alio modo pro die iudicij particularis que eſt dies mortis cuiuſlibet hominis. nam in illo ſtatu in iudicio finali p̄ſentabitur in quo in morte inuenietur. Intentio v̄o apoſtoli videtur hic magis eſſe de die mortis: q2 ip̄e ſciebat diē iudicij finalis multuꝫ diſtare: vt ptꝫ in ep̄l'a ſequēti. ip̄e autē hic hortať theſſalonicenſes vt ſint cauti ne rep̄ēte veniat ſuꝑ eos dies dn̄i ⁊ inueniantť imparati. Uerūtn̄ vtroq3 mō lr̄a exponeť. ⁊ p̄mo de die finalis iudicij. cū dr̄: De tp̄ibus autē ⁊ momētis ꝑtinentibus ad diem finalis iudicij. r Nō indigetis vt ſcribamus vobis. q2 talia ſcire ad vos non ꝑtinet. ſm q dr̄ Actiſ. j. Non eſt veſtrum noſſe tp̄a ⁊c. s Ip̄i enim diligenter, ſcripturas ſupple conſiderando.

B a Dies dñi. Hic dies eſt hoĩm ꝑ libitu ſuo: ſʒ tũc erit dies dñi. b Sicut fur. Ita improuiſus veniet malis tunc: qꝺ ⁊ ĩ obitu cuiuſqꝫ fit. Sicut fur nõ dico die ſʒ nocte: cũ latẽtiꝰ venit: et hoĩes dormiũt tũc oĩa ſurripit: vt ꝗ diuitem ſe putabat: euigilãs nihil inueniat. Ita multi h bene ſecuri: nihil boni ſe habere tũc inuenient. Propter hoc ĩcepit de tẽporibꝰ: vt moneret eos cauere ſibi: ne ita dephendantur. Augꝰ. ĩ epl'a ad Eſici. Nõ ꝗ poſt ꝗ̄tũ tpis h futurũ ſit: ſed quõ futurum ſit opꝰ ẽ ſcire vt curẽt filij luc' eẽ ⁊ parato corde vigilare: ꝗ nolunt ab illa hora ſic a nocturno fure cõprehẽdi. Nã ſi ad cauẽdũ h malum .i. ne hora dñi tãqꝫ fur ĩueniat ĩparatũ: opꝰ ẽ noſſe tẽporum ſpacia: nõ diceret apl's nõ eẽ opꝰ vt h ſcriberet ſed potiꝰ ſcribẽdũ h eẽ potiꝰ iudicaret: nũc autem non opus eſſe illis mõſtrauit: ꝗbꝰ ſufficiebat vt ſcirẽt imparat' atqꝫ dormiẽtibꝰ horam dñi ſicut furẽ eſſe: atqꝫ h ſciẽdo vigilarent.

Dan.12.a

c Cum enim dixerint. Nã ſicut ĩ verbis Danielis ĩuenit': regnabit antichriſtus ⁊ miniſtri eius tribus annis ⁊ dimidio ⁊ ĩterficient' ab

B

illo helias ⁊ enoch: ſicut ⁊ in Apoc'. habet'. Et tũc erit talis tribulatio qualis ante non fuit: nec pꝰ erit. Poſtea interficiet' a michaele ⁊ maxĩa ps ſuorum. Poſt mortẽ xo antichriſti. xlv. dies ꝯcedẽtur ad penitẽtiam hoĩs ꝗ titubauerũt in pſecutione illa. Sʒ miniſtri antichriſti gaudebunt illis diebus: ducentes vxores: ⁊ ꝯuiuãtes dicẽtes: Licʒ pnceps noſter mortuꝰ ſit: mõ habemꝰ pacẽ ⁊ ſecuritatẽ. d Filij lucis. Fides ẽ lux ꝗ facit diẽ. i. habitũ virtutũ: ecõtra tenebre ſũt infidelitas: nox habitꝰ vitiorum. e Quia nõ noctis. Igit' nõ dormiamꝰ. i. in pſentibꝰ torpeamus: ſʒ vigilet mens attendens hec caduca. ⁊ ſobrie his vtamur: non ꝗ̄ſi bonis nr̄is: ſʒ ad ſuſtẽtationem datis. Vere nos ꝗ nõ ſumꝰ noctis nõ debemꝰ dormire. nã ꝗ dormit ꝓpter noctem dormit. i. vitia ⁊ peccata ſua traxerũt eos ad hoc: vt obliti vite eterne ĩ iſtis quieſcãt: et qui ebrij ſũt: his ĩmoderate vtẽdo: ex nocte vitiorũ hoc habent. f Induti lori. ⁊c̄. Sicut lorica munit vitalia: ita fides ⁊ charitas nos ꝯ̄ appetitum terrenorum. Si enĩ attendimꝰ ꝙ xp̄s ꝓ nob paſſus ſurrexit ⁊ nobis vitam parauit ꝗ ſumꝰ ꝗ̄ſi coherẽtes hami fidei: ſi ⁊ charitati inſiſtimꝰ: nũqꝫ mẽtes nr̄as vincet tẽporalis appetitus. ⁋ Si etiã

a ſ inquirẽdo ſcripturas. b ſ nõ ꝑ tpe diei ſed qꝛ tũc omnia aperta. ſ aduentus.

a b diligent'r ſcitis: quia dies dñi ſi- a b

ſ ita latẽter. ſ ſicut fur: qꝛ incautus.

c cut fur ĩ nocte ita veniet. Cũ enim c

a ſ carnales. b ſ nũc in pſenti. ſ de futuro. ſ eſt.

c ſ ſubitanea ꝑditio diei iudicij. ſ ſubitus.

dixerint pax ⁊ ſecuritas: tũnc re- d

a ſ ita grauis ⁊ ſubitꝰ

pẽtinꝰ eis ſupueniet iteritꝰ ſicut

ſ ꝗ tandẽ euadit: ſʒ illi non.

dolor ĩ vtero habẽtis: ⁊ nõ effu-

a ſ illis erit improuiſus dies dñi: ſʒ vobis nõ.

giẽt. Vos autẽ fratres nõ eſtis ĩ e

ſ ignorantie. ſ ita.

tenebris: vt vos dies illa tãqꝫ fur f g

ſ ad mortem eternam.

d cõprehendat. Oẽs enim vos filij h

a ſ fidei. b ſ virtutũ ꝑ ꝗs bona opant'. c ſ vel non eſtis. d ſ ne ꝗs putet partim poſſe eſſe diei: partim noctis.

e luc' ẽſtis ⁊ filij diẽi. Nõn ſumus i k

a ſ qꝛ nõ noctis.

noctis neqꝫ tenebrarum. Igitur l m

ſ cõmonet ne ſecuri de xp̄o negligẽter agamus.

a ſ carnalibꝰ dediti.

non dormiamus ſicut ⁊ ceteri: ſʒ n o

vigilemus ⁊ ſobrij ſimꝰ. Qui enĩ p q

dormiunt nocte dormiũt: et qui r s

a ſ illi ꝑ noctem.

ebrij ſunt nocte ebrij ſuut. †Nõs t v

a ſ ꝓturibꝰ lucẽtes. b ſ nõ ſolũ vigilemꝰ ſed.

autem qui diẽi ſumus ſobrij ſimꝰ:

ſ ꝑ hoc. ſ ecce facultas.

f induti loricam fidei ⁊ charitat': x y

a ſ ꝑ ſpem veniemꝰ ad ſalutẽ. ñ enĩ poſuit nos deus ĩ ſpe vt habeamꝰ irã ſʒ acꝗramꝰ ſalutẽ bñ operando.

et galeam ſpẽm ſalutis: quoniam z a

a ſ penam eternam.

non poſuit nos deus in iram: ſed b

ſ nõ enĩ ocioſis dabit' ſalus. ſ et hoc.

in acquiſitionem ſalutis ꝑ domi c

ſ ſine quo nec ſpes nec aliud nos iuuaret.

nũ noſtrũ ieſũ chriſtũ ꝗ mortuus

ſ in carne viuamus.

eſt ꝓ nobis: vt ſiue vigilemꝰ ſiue d e

a ſ mortui fuerimus. b ſ ad ſimilitudinẽ eius coniuncti ei.

dormiamꝰ ſimul cũ illo viuamꝰ. f

a Scitis qꝛ dies dñi. i. dies iudicij: qui d' dies dñi: qꝛ tũc xp̄s apparebit vt dñs ꝗ ĩ pmo aduẽtu apparuit vt ſeruꝰ. b Sic fur ĩ nocte. nõ ꝑ h ĩtelligẽdũ ẽ ꝙ dñs vẽturꝰ ſit ad iudiciũ tpe noct': ſʒ magis clara die: ſic in celũ aſcẽdit. Act'. j. Hic ieſus ꝗ aſſũptꝰ ẽ a vobis ĩ celũ ⁊c̄. ſʒ qꝛ veniet ſubito hoĩbꝰ h nõ ꝓuidẽtibꝰ. c Cũ enĩ di. ⁊c̄. Glo. ſup locũ iſtũ dicit ꝙ intelligit' de ſocijs antichriſti ꝗ poſt mortẽ eiꝰ credẽtes ſe eſſe ĩ pace ⁊ ſecuritate faciẽtes feſta ⁊ ꝯuiuia exercẽtes ꝑ diuerſa loca. Sʒ iſtꝺ nõ videt' ꝯueniẽt' dictũ. qꝛ Glo. pmittit ꝙ antichriſtꝰ fulminabit' ⁊ maxima ps ſui exercitꝰ peribit cũ eo: ꝓpt' qꝺ nõ ẽ veriſimile ꝙ remanẽtes eẽ debeãt ĩ tãta ſecuritate ⁊ iocũditate: ꝑ magꝭ ĩ timore: ⁊ ſic videt' Glo. ſibiipſi repugnare. Itẽ videt' eſſe ꝯ̄ dictũ cõmune doctorum ⁊ ſãctorum ꝗ dicunt cõiter ꝙ mortuo antixp̄o ⁊ falſitate eiꝰ manifeſte detecta: oẽs gẽtes ꝯ̄uẽtẽt ad xp̄m. ⁊ ſic nõ remanebũt aliꝗ ĩ ſecta antixp̄i. Nec pt dici ſuſtinẽdo Gloſã pmiſſã ꝙ illi ꝗ fuerãt d' ſecta antixp̄i pdicta feſta ⁊ ꝯuiuia faciãt: eo ꝙ ſint ꝯuerſi ad fidẽ xp̄i. qꝛ de ip̄is dicẽtibꝰ: Pax ⁊ ſecuritas. ſubdit apl's: d Tũc repẽtinꝰ eis ſupueniet iteritꝰ. qꝺ nõ põt exponi de bñ gaudẽtibꝰ. ꝓpt' ꝙ meliꝰ videt' reduci ad tp̄s dñationis antixp̄i: qñ obtẽta ciuitate et tẽplo oſtẽdet ſe tãqꝫ ſit deus: vt d' in epl'a ſequẽti: et tũc ſatellites eiꝰ gaudebũt de ptãte dñi ſui: ſʒ repentinus ſupueniet eis interitus: qꝛ cito fulminabit' antixp̄s cũ maxĩa pte ſui exercitꝰ. Nec obuiat huic expoſitioni ꝙ dñatio antixp̄i ⁊ eiꝰ fulminatio pcedent diẽ iudicij: de ꝗ loꝗt' apl's añ ĩmediate: qꝛ frequẽter priꝰ facta poſteriꝰ narrãtur. Scdo exponenda ẽ lr̄a d' die mort' ſic: De tpibꝰ aũt ⁊ momẽt' in ꝗbꝰ debeat mors venire: Nõ indiget' vt ſcribamꝰ vobis. q. d. qꝛ nõ ſcriberẽ vobis niſi illud qꝺ iã ſcitis: ſcʒ ꝙ ẽ totalit' incertũ. ideo ſubdit': Ipſi enĩ ſcitis ꝑ experiẽtiã ꝗtidie vidẽtes. Quia dies dñi. i. mort' ꝗ d' dies dñi: qꝛ tunc veniet ad ꝑticulare iudiciũ ipſiꝰ moriẽtis rõne ſupradicta. Sicut fur ĩ nocte. i. repente ⁊ ex ĩprouiſo. ideo ſubdit': Cũ enĩ dixerit: hoĩes mũdani. Pax ⁊ ſecuritas credẽtes diu viuere ĩ delitijs tꝑalibus ⁊ tꝑali pace. Repẽtinꝰ ſupueniet iteritꝰ: ſcʒ mortis corꝑalis. Sic dolor ĩ vtero habẽtis: ꝗ̄tũ ad penam inferni. Et non effugiẽt: qꝛ ĩ inferno nulla ⁊c̄. De h ponit exẽplũ ſaluator Luc'. xij. de illo ꝗ dicebat aĩe ſue: Aia mea habes multa bona repoſita ĩ multos ãnos: ꝗeſce cõmede ⁊ bibe ⁊ epulare. ⁊ dixit ad illum dñs: Stulte hac nocte repetẽt aĩam tuã a te: ꝗ autem cõgregaſti cuius erũt. e Vos aũt. Hic ꝯ̄tr apl's reddit theſſalonicẽſes cautos ꝯ̄ diẽ iudicij generalis: qꝛ ſicut dictũ ẽ: Qualis ꝗs ĩ morte ĩuenit'. ſ. iuſtꝰ aut iniuſtꝰ: talis in iudicio pſentabit'. Cautela xo ad h ẽ: vt hoĩes ſemꝑ ſint parati ꝑ bonã vitã ad recipiẽdũ mortẽ. h aũt fit ꝑ h ꝙ hõ bñ ad ſeip̄m ſe habet ⁊ ad ꝓximũ ⁊ ad deũ: ꝓpter qꝺ ad hec tria inducit apl's: ⁊ ſcḋm h diuidit' in tres ꝑtes ꝗ ꝓſequẽdo patebũt. Igit' ad primũ inducit dicẽs: Vos aũt frẽs nõ eſtis ĩ tene. ſ. erroris ſicut ſũt infideles. f Ut vos dies illa. ſ. mort'. g Tãqꝫ fur cõpre. i. ĩparatos. h Oẽs enĩ vos fi. lucis eſtis. i. xp̄i ꝗ ẽ lux vera illuminãs oẽm hoĩem. Ioh. j. Cuiꝰ eſtis filij ꝑ baptiſmum. i Et filij diei. i. no. te. qꝺ d' dies. Roma. xiij. Nox pceſſit dies autẽ approꝓinꝗuit. k Nõ ſumꝰ noct'. ſ. moſaice obſcuritat'. l Neqꝫ tenebrarum. i. diuerſorum errorum gẽtiliũ. m Igitur nõ dormiamꝰ. in peccat'. n Sic ⁊ ceteri. ꝗ ſunt increduli. o Sʒ vigilemꝰ. ꝑ attẽtionẽ mẽtis ad ea ꝗ ſũt ſalutis. p Et ſobrij ſimus. ex ꝑte corꝑis vtentes tꝑalibꝰ ad nature ſuſtẽtationẽ: ⁊ ad bonã ſenſuũ diſpoſitionẽ. q Qui enĩ dormiũt. ĩ voluptatibꝰ ⁊ peccatis. r Nocte dormiũt. ſ. ignorãtie. Nam ignorat oĩs malꝰ: ſcḋm qꝺ dicit phs. iij. ethicorum. s Et ꝗ ebrij ſũt. ĩmoderate vtẽtes bonis corꝑalibꝰ. vñ dicit' ebriꝰ a bria qꝺ ẽ mẽſura ꝗ̄ſi extra mẽſurã poſitꝰ. t Nocte ebrij ſũt. ſ. ignorãtie rõne dicta. v Nos aũt. ⁊ patʒ ex dictis ſniã. x Induti lo. fi. ſic enĩ lorica efficit' ex pluribꝰ iũcturis ĩuicem ſe cõplectẽtibꝰ: ſic fides ĩtegrat' ex pluribꝰ articulis ad inuicem connexis. y Et charitat'. ꝗ ẽ forma fidei: ſicut aũt lorica ꝓtegit corpꝰ: ſic fides charitate formata ꝓtegit aĩam a demonũ inſultibꝰ. z Et galeã ſpem ſa. ſicut enĩ galea munit caput qꝺ ẽ ſuperior ps ip̄iꝰ corꝑis: ſic ſpes ſuperiorẽ ꝑtem aĩe: ip̄am ad celeſtia eleuãdo. a Qm̄ nõ poſuit nos deꝰ ĩ irã. i. in dãnationẽ eternã. b Sʒ in acꝗſitionẽ ſalut'. i. vt acꝗramꝰ vitã beatã ex opibꝰ meritorijs. c Per dñm nr̄m. i. ſine cuiꝰ adiutorio nullũ opꝰ põt eſſe meritoriũ. d Ut ſiue vigilemꝰ. viuẽdo corporaliter. e Siue dormi. mortis corporalis ſomno. f Simul cum illo viuamꝰ. vita grã que ẽ in anima ĩmortali.

†Eph.6.c

⁂ Propter qꝺ

V Si etiā ſpes eterne ſalutis ad ſup̄na tēdēs vt galea mētē obuol- uit: nō ledet a tp̄ali appetitu. a Ut habeatis il. abū. ⁊c. Haymo. Neceſſaria eis miniſtrādo ⁊ reuerētiā dignitati exhibendo. Quid enim prodeſt honorem ſine fructu habere ſicut diuitie negligentiam pariunt ſalutis: ita egeſtas dum ſaturari querit a iuſticia decliat. Ideo in alia ep̄la p̄cipit p̄ſbyteros duplici honore eſſe honorandos. b Rogam⁹ autem vos fratres corripite inquietos: conſola. Haymo. Hic admonet p̄latos vt ſubiectorum improbitatē ⁊ ipatiētiā patiēter ferāt: dum in aliq̄ ↄtra eos murmurāt. c Malū p malo. Tūc ei malū p malo reddit: ſi corripiendus nō corripit: ſ; praua diſſimulatiōe negligit. d Semp. Vl' generalit ad oēs ſp gaudete. e Sine intermiſ. i. ſp iuſte viuite ⁊ eterna deſiderate. Aug⁹. Iuſt⁹ enim nūq̄ deſinit orare: niſi deſinat iuſt⁹ eſſe: ſp orat qui ſp bñ agit. Ip̄m enī deſideriū bonū oratio eſt. Et ſi cōtinuū eſt deſideriū: continua eſt orō. f Vl': In xp̄o. eſt oſtenſa volūtas dei: q2 hec fuerunt in xp̄o in q̄ nihil deo diſplicuit. g Spūm no. extin. Quia volūtas dei eſt facere h' oīa: vos maiores q̄ habetis p ſpūmſctm̄ donū intelligētie nolite abſcōdere: q̄ merito et vos p̄deretis. Uos ſubditi ꝓphetias illorum nolite ſpernere: tñ nō oīa indiſcrete accipiatis: ſ; ꝓbate. i. rōne diſcutite: ⁊ q̄d bonū īuenit tenete. Spiritū noli extin. i. ſicut ſpūſſāctus ad horam q̄d reuelat: nolite ꝓhibere loq̄ q̄d ſentit. Vl' ſpūmſctm̄ qui dat⁹ ē nob: nō ꝗ̄tū i ſe: ſ; in nobiſ extinguim⁹: dū peccādo fugam⁹. h Ab omni ſpē mala ⁊c. Solēt enī ſpūs īmūdi fallacit dicere bona ⁊ inter hec ſubinducere praua: vt p hec q̄ bona ſūt accipiant ⁊ mala. i Ipe aūt de⁹ pa. Ego ita p̄latos ⁊ ſubditos moneo: ipe aūt de⁹ q̄ poteſt. k Spūs veſter. Ratio ſeruet integra nō cōſentiēdo carni. o Uſq; in aduētū dñi. Hoc ē vſq; ad finē vite. l Et aīa. i. ſenſualitas integra ſeruiēdo rationi. m Et corpus. vt nihil agat ei⁹ miniſterio. vñ aliq̄s cōqueraf. Aliqñ īquinat anima per cogitatione malā: et eſt mundū tamē corpus. Ideoq; ſpūm integrū in homine dicit eſſe debere. Si autē mala vita vel cogitatio ītercidat: nō erit integer ſpūs. Spūs ⁊ anima et corpus. Aug⁹. Tria poſuit quib⁹ hō cōſtat. i. ſpūm aīam ⁊ corp⁹. ſ. illud q̄ intelligimus: ⁊ illud quo viuimus: ⁊ illō quo viſibiles ⁊ cōtrectabiles ſumus: q̄ rurſus duo dicunt: quia ſepe anima cū ſpiritu nominatur. Vl': Spiritus ponitur p donis ſuis. i. gratia ſpūs q̄ data eſt in baptiſmo ſeruet incorrupta ⁊ integra: ne noſtro vitio vl' immūdicia corrumpat vel fuget. Nā dū agit hō que odit ſpūſſanct⁹ recedit ab eo gratia ei⁹ penitus vel minuitur. n Sine querela ait: Aug⁹. Non ſine peccato de p̄fectione iuſti hominis. Aliud eſt eſſe ſine pctō: quod de ſolo in hac vita vnigenito dictū eſt. Aliud eſt eſſe ſine querela: quod de multis iuſtis etia; in hac vici potuit. Quia eſt quidā modus bone vite. de quo etiā in iſta cōuerſatione iuſta querela eſſe non poſſit. Quis enī iuſte queritur de homine: qui nemini malū vult: et quibus p̄t fideliter conſulit: nec contra cuiuſq; iniurias tenet libidinē vindicandi: vt veraciter dicat: ſicut et nos dimittimus debitoribus noſtris: ⁊ tamen eoipſo ꝙ hoc dicit ſine peccato ſe non eē declarat

a ſ q2 hec ſpes ē nob. ſ i hac miſeria b ſ alij alios de morte ſuorum dolētes. ſ vos. c ſ neſciētes.
Propt̄ q̄d ↄſolami īuicē: ⁊ edificā- a b
ſ ali⁹ aliū vt tñ nō min⁹ q̄; mō faciatis. a ſ h' facite coēs: vos aūt minores
te alterutrū ſicut et faciat. Roga- c d
a ſ et ſi ſubditi. b ſ oſtendatis vos noſſe.
mus autē vos fratres vt noueri-
ſ in regimine veſtri et doctrīa.
tis eos qui laborant inter vos ⁊
ſ ordinatione domini.
preſunt vobis in domino et mo- e
a ſ vt pares ad recta. b ſ ita noueritis. c ſ vult vt ex charitate honorēt p̄ſbyteros
a nent vos vt habeatis illos abun-
a ſ et ſi grauiter increpāt: vel puniūt ſciētes hoc exigere op⁹ eorum pacē habere cū eis.
danti⁹ ī charitate: ⁊ propt̄ opus f
b illorū pacem habete cum eis. Ro- g h
a ſ p̄latos. b ſ tñ. c ſ Aug⁹. A quo qui ceſſat ne p̄dat q̄d illi dare ſolebāt mercēnari⁹ eſt.
gamus aūt vos fratres: corripite
ſ curioſos gyrouagos. ſ cōtra aduerſa. ſ vl' deſperātes p pctīs. a ſ vt medici ad ſanādū. b ſ ī fide. c ſ ſi in hoc officio aliq̄d infert.
inquietos: conſolamini puſillani- i k
mes: ſuſcipite infirmos: patien- l m
a ſ non ſolū patimini nec bonū p malo ſubtrahatis vt negligatis corripere.
tes eſtote ad omnes. Uidete ne n
c quis malū p malo alicui reddat:
ſ in ꝓſperis vel aduerſis. ſ vtile eſt.
ſed ſemper quod bonum eſt ſecta- o
a ſ etiam non credentes. b ſ quicquid vobis fiat. ſ non modo patiamini: ſed etiam.
d mini in inuicē ⁊ in omnēs. † Sēm- p q
ſ vñ alibi: ī tribulatiōe gaudētes. a ſ certarum horarum. ſ ēt p p̄ſeq̄ntib⁹. ſ et de aduerſiſ. ſ deo ſ h' omnia facere.
e per gaudete: ſine intermiſſione r
orate: in omnib⁹ gr̄as agite. Hec s t v
a ſ q̄ hoc docuit p xp̄m. b ſ p xp̄m h' vobis.
f eſt voluntas dei in chriſto ieſu in
ſ maioribus et minoribus.
g omnibus vobis. † Spiritum no- x
a ſ vel gr̄am celare nolite. ſ mal' opib⁹ excludere. ſi q̄s dicta ꝓpharum explanat: et ad edificationē p̄dicat nolite deſpicere. b ſ ecce q̄d dixit ſpūm.
lite extinguere: ꝓphetias nolite y z
a ſ ꝓbanda certa enī diſcuſſione egent.
a ſ ab omni re q̄ ſpēm mali p̄tēdit vt a praua expoſitiōe. ſ ſi q̄d ſpēm mali p̄tēdit: et ſi nō ſit malū nolite p̄cipitanter agere.
te ſpernere. † Omnia autē proba- a
h te quod bonu; eſt tenete: † ab om- b c
i ni ſpecie mala abſtinete vos. Ipe d
a ſ qui pōt inq̄etudinē remouere. ſ dator.
autē deus pacis ſctificet vos per e
ſ q̄ docui. a ſ de q̄ alibi: Renouamī ſpū mētis veſtre: q̄ ſpūs ē mēs q̄ ſeruit legi dei.
k oia: vt integer ſpūs veſter ⁊ aia f
l m a ſ et ſi nō ſine pctō: in multis ei offēdim⁹ oēs.
n o ⁊ corp⁹ ſine querela in aduentu g

a Propter q̄d cōſo. inuicē. in laborib⁹ vite p̄ſentis. b Et edifi. al. Vbis bonis ⁊ exemplis. c Sicut ⁊ fa. ſp tñ ꝓficiēdo in iſtis. d Rogam⁹ aūt. Hec eſt ſecūda ps in qua inducit theſſalonicēſes ad hoc ꝙ bene ſe habeāt ad ꝓximū: et p̄mo ad p̄fectos eos honorādo. dicēs: Rogam⁹ autē vos fratres vt noueritis: oſtendendo per effectum vos noſſe p̄latoſ debite eos honorādo: tā rōne vite q̄; ratione doctrīe. ideo ſubdit: e Et monēt vos. ideo ſūt p̄ ceteris diligendi: q̄nto ſpūalia corporalib⁹ p̄ferun- tur. f Propter op⁹ illorum. ad vr̄a; ſalutē ordinatū. g Pacē habete cū eis. obediēdo eis humilit ⁊ deuote. ſcd̄o hortat eos vt bene ſe habeāt ad ip̄fectos. dicēs: h Rogam⁹ āt vos fr̄es corripite. charitatiue. i Inquietos. i. gyrouagos ⁊ cōtentioſos. k Cōſolamini puſillanimes. i. in tribulationibus deficiētes. l Suſcipite infirmos. mēte ⁊ corpore infirmitates eorum q̄ntū ſm deū poteſt fieri ſupportādo. qñ ei ex tali ſupportatiōe inſoleſcunt: eos nō expedit ſupportare: q2 hoc eſſ; malū nutrire. m Patiētes eſtote ad omnes. non ſolū fideles ſed etiā infideles. Et intelligit iſta patientia ꝗ̄tū ad actum animi īteriorē. ꝗ̄tum aūt ad exteriorē. ſ. defēdēdi ſe vel ſua: aut repetēdi rē vel iniuriā a iudice nō ſemp expedit: vtpote ſi ex hoc audacia malefaciēdi tribuat: niſi ex tali ſupportatione maius malū vtpote graue ſcandalū oriret. n Uidete ne q̄s malu; p malo alicui reddat. hoc enī eſt vindicare ſeip̄m: q̄d ſemp eſt malū: cum nullus ſit iudex in ſua cauſa. ſi tñ aliquis nō habeat ſup̄iorē iudicē: ſibi iniuriā factā debet vel pōt punire. non tñ liuore vindicte ſed ꝫelo iuſticie. o Sed ſemp q̄d eſt bonū ſectamini ī inuicē. i. fideles ad fideles. p Et in oēs. i. etiā erga infideles. q Sēper gaudete in do. ⁊ ſi nō actu quem oportet aliqñ interrūpi: ſaltē in ſomno: tñ in habitu. ⁊ eodē mō intelligit q̄d ſubdit: r Sine itermiſſiōe orate. vl' hoc referendu; eſt ad horas ad hoc aptas vel cōſtitutas: q̄rū nulla ē intermittēda. s In omnib⁹. ꝓſperis ⁊ aduerſis. t Gr̄as agite. deo qui aduerſa ordīat ad ſalutē vr̄am ſicut ⁊ ꝓſpera. ⁊ hoc p meritū vr̄e petitiōis: ſicut p̄t; d' ſctō Iob: ⁊ ſubdit cām: v Hec eſt volūtas dei in ⁊c. cui ē in oīb⁹ obtēperādū. x Spiritū. Hec ē tertia ps in qua hortat eos bñ ſe habere erga deū. dicēs: Spūm ſc; deuotiōis erga deū. y Nolite extin. p īmoderatā curā rerū tp̄aliū. Prophetias. i. expoſitiōes ſcripturarū ſacrarum. z Nolite ſper. q2 freq̄nter reuelat itellect⁹ ſimplici q̄ occultat prudēti: Mat. xj. Abſcōdiſti h' a ſa. ⁊ pru. ⁊c. verūtñ q2 expoſitores aliqñ deficiūt. iō ſubdit: a Oia aūt p. i. dicta eorum diſcutite. b Q̄d bonū ē te. ↄtra multos q̄ ī locutionib⁹ ⁊ p̄dicatiōib⁹ mala dicta meli⁹ retinēt q̄; vtilia. c Ab omī ſpē ma. ab. v. nō ſolū ei abſtinēdū ē a malo: ſ; etiā ab eo q̄d h; apparētiā mali: ꝓpt̄ ſcandalū vitādū: ſaltē q̄uſq; declaret ꝙ illd̄ eſt licitū. d Ipe aūt de⁹ pa. i. actor ⁊ dator pac. e Sctificet v. p oīa. ad corp⁹ ⁊ ad aīam p̄tinētia. f Ut īteger ſpūs vr̄ ⁊ aīa ⁊c. ⁊ dr̄ ſpūs ꝗ̄tū ad ſup̄iorē aīe p̄tē: ⁊ aīa ꝗ̄tū ad iferiorē. g In ad. do. ad iu-

r ✻ dicium

† Eccl. 18. c
Luce. 18. a

† De ↄſe. di. 4. c. queris

† 15. di. c' ſſ. v. itē ſcp̄ta

† 22. q. 5. c. de forma. ibi: nō ſufficit abſtinere. De vita et hone. cle. c. cū ab omni De eo q̄ co. con. vxo. c. veniens. 2.

clarat. In multis enī of. o. a Fidelis. Pro vt ſanctificet: vt ſanctificatos ſeruet: nec inde dubitādū ē: qꝛ verꝰ eſt in ꝓmiſſis: q̄ vocauit.

Finit epiſtola p̄ma ad Theſſalonicenſes: Incipit epl̄a ſcd̄a ad Theſſalonicēſes.

b Paulus et Siluanꝰ. Ca. I Quia in p̄ria epiſtola q̄dā dixit d̄ aduentu domini et reſurrectione mortuoꝝ: nūc aliam ſcribit epiſtolā: in qua ſignat licet obſcure: neq̧ enī apte poteſt de abolitiōe romani regni: et de antichriſto: ⁊ de inq̄etudine q̄rūdā. Hāc epiſtolā ſcribit itē apl̄us theſſalonicēſibus. Orta enī apud eos grauiori tribulatiōe: itē monet eoſ ad patientiā: oſtēdens iuſtū dei iudiciū vt boni glīam cōſequāt mali penā. Scribit etiam nō iſtare diē dn̄i: ſic occaſione prioris epl̄e videbat. Cū enī priorez epl̄am legēdo ꝑueniſſent ad illū locū vbi dicit apl̄us: Mortui ī aduētu eiꝰ reſurgēt p̄mi. Deīde nos q̄ viuimꝰ q̄ reſidui ſumꝰ: ſil̄ rapiemur cū illis ⁊c. conturbati ſūt nimiū q̧ ꝑterriti putātes vicinū diē dn̄i: ne dānarent eo ꝙ tarde ad fidē veniētes impfecti eſſēt. Ideoq̧ hoc cōperto ſcripſit eis nō īminere diē iudicij ſuo tꝑe: ne apl̄s in hoc mentitꝰ p omnia reprobaretur: vl̄ ne diabolꝰ hec expectātibꝰ aliqua fraude illuderet. Corrigit etiā aſperiꝰ inq̄etos. Et ē ītētio apl̄i bonos ⁊ q̄etos ad patientiā monere: ⁊ īquietos corrigere: ⁊ q̄ obſcure in p̄cedenti epl̄a dixerat hic aliquatenꝰ aperire. Primo ſalutat: deinde gratias agit de bonis eorum: poſtea monet ad patiētiam et conſtantiā. Inde aſſerit ꝙ aduentum chriſti antichriſtus preueniet et aliqua aduētus antichriſti ſigna: licet obſcura denūciate agens de abolitiōe romani regni et interfectione antichriſti. Circa finē vbo vt curioſos corripiant obſecrat.

1. Teſ. 4. d

A

B

c Gratias agere ⁊c. Hic gratias agit deo d̄ bonis eorum: ne forte de tanto bono quod ex deo habebant extollentur tanq̄ a ſeipſis habentes. d In inuicem. Ut ſcꝫ qui diligitur diligat alios: et mutuis obſequijs charitatem oſtendat.

dictū. a Seruet. ⁊ ꝙ iſtud ſit ſperādū ſubdit: b Fidelis ē q̄ vo. vos. ad fidē. ſ. deꝰ. c Qui etiā fa. qꝛ nulli deficit ꝙtū ē ex ſe. d Fr̄es. Hec ē vltīa ps q̄ ē ↄcluſio epl̄e in q̄ ponit ſui recōmēdatio ⁊ alioꝝ ſalutatio. idō dic: Fr̄es orate ⁊c. in oſculo ſctō: nō libidinoſo nec ꝓditorio: ſic pleniꝰ fuit expoſitū: Ro. vl. vbi idē ⁊ ſub eiſdē vbis ponit. e Adiuro vos p dn̄m. i. iniungo vobis per ipſū: f Vt le. epl̄a hec oībꝰ ſctīs fratribꝰ. i. baptiſmate ſctīficatis. g Gr̄a dn̄i nr̄i ieſu xp̄i vo. ſupple ſit in p̄ſēti: ⁊ glīa in futuro. Amen.

a dn̄i nr̄i ieſu xp̄i ſeruet. Fidel̄ ē qui a b
(a ad vitam. b opꝰ gratie ꝑficiet.)
vocauit vos: q̄ ēt faciet. Fr̄eſ ora c d
(d ex noſtra parte.)
te ꝓ nobis. Salutate fratres om
(a q̄d ē ſignū dilectiōis. b ſalutate ⁊ epl̄az oſtēdite.)
nes in oſcůlo ſācto. Adiu͗ro vos e
per dominū: vt legatur epiſtola f
(a ī baptiſmo ſctificatis vl̄ ꝑfect̄ vt inde ꝓficiāt.)
hec omnibus ſāctis fratribus.
Gratia domini nr̄i ieſu xp̄i vobiſcum. Amen. g

Epl̄a ad theſſalonicēſes p̄ma finit: Argumētū ī ſcd̄az incipit.

Ad theſſalonicēſes ſecundā ſcribit epl̄az apl̄us: ⁊ notū facit eis de tēpibꝰ nouiſſimis: et de aduerſarij deiectione. Scribit hanc epiſtolaz ab athenis per titū diaconē et oneſimū acolytum.

Argumētū finit: Epl̄a pauli ad theſſalonicēſes ſcd̄a incipit.

(iſti tres ſūt q̄ꝝ noīe ſcribit h̄ et p̄ma epl̄a.)
b Paulus ⁊ Ca I b
ſiluanꝰ ⁊ timotheꝰ
(ſcribit: vel bunt.)
eccl̄ie theſſalonicēſiū in deo
(exiſtēti.)
patre noſtro et dn̄o noſtro ieſu
(a quo hec: non a nobis.)
xp̄o. Gr̄a vob ⁊ pax a deo pr̄e nr̄o
(a q̄ſi q̄d tenet̄ tenere: qꝛ bonū de q̄ ſꝑ debemus.)
c ⁊ dn̄o ieſu chriſto. Gra͗tias agere i
(gratias et nunq̄ ſoluere poſſumus vt dignum eſt)
(a quo hoc: non a nobis.)
debemus deo ſemper pro vobis k l
(a qꝛ ꝓ magnis bonis magne gr̄e agēde.)
fratres ita vt dignum eſt. Quo m n
(ſup hoc ꝙ olim fuit: nō decreſcit in tribulationibus. magis ac magis.)
niam ſupercreſcit fides veſtra: et o
abūdat charitas vniuſcuiuſq̧ ve
(in vos. tm̄ creſcit. apl̄i. q̄ n̄)
d ſtrum in inuicem: ita vt ⁊ noſipſi p
(de ꝑuo gliaremur.)
(a qbꝰ de vob damꝰ exēplū: videre ergo ne ſitis exēplū defectꝰ.)
in vobis gloriemur ī eccle͗ſijs dei: q

melior i ↄſūmatiōe. ibi: In q̄ etiā ora. Circa p̄mū dic: Gr̄as agē debemꝰ deo a q̄ ē oīe bonū. k Sēp. ſ. actu vl̄ habitu Ul: Sēp. i. oībꝰ hor̄ ad h̄ ordiat̄. l Pro vo. fra. qꝛ bonū diſcipl̄oꝝ redūdat ī mgr̄m. m Ita vt di. ē. q. d. digni eſt̄ vt h̄ agamꝰ. n Qm̄ ſup. f. v. ītēſiue firmiꝰ biſ q̄ ſt̄ fidi adherēdo: ⁊ ēt extēſiue ea q̄ ſt̄ fidi maḡ explicite cogſcēdo: ⁊ ea vbo ⁊ exēplo ad alioſ d̄riuādo. o Et abū. c. ī affctū ītериori ⁊ oꝑe extiori. p Ita vt ⁊ noſ. ī v. g. i. ī vob. q In ec. dei.

Quas ſuſti

Monēdo

In ca. v. vbi dicit in poſtilla: Sed iſtud nō videt cōuēient dictū qꝛ Glo. ꝑmittit ꝙ antichriſtꝰ fulmīabit.

Additio.

Sententia Glo. tenēda ē tāq̄ planior ſm cōtinuationē ad immediate p̄dicta nō obſtātibꝰ obiectiōibꝰ poſtillatoris. Intelligit enī Glo. h̄ verba apl̄i cū dixerint: Pax ⁊ ſecuritas tūc repētinꝰ ⁊c. de tꝑe illo intercepto q̄d erat inter mortē antichriſti ⁊ diē iudicij. de quo. ſ. die iudicij immediate añ dixerat: Dies dn̄i ſicut fur. q̄d tp̄s ↄtīebat xlv. dies: vt pōt haberi Dañ. vl. In iſtis enī diebꝰ miniſtri antichriſti vidētes ſe euaſiſſe ab illo p̄lio maxio in quo antichriſtus ⁊ maxima ps exercitꝰ eiꝰ perierat: eſtimabant ſe totalit̄ eſſe extra periculuꝫ: licet p̄nceps eoꝝ ſit interfectꝰ: ſicut cōtingit multis q̄ poſtq̄ eripiūtur ab aliq̄ maximo periculo credūt ſe ab alijſ periculꝫ eſſe ſecuros. Nec hoc eſt cōtra cōmunē doctoꝝ opinionē dicentiū ꝙ mortuo antichriſto ⁊ falſitate eiꝰ detecta omnes gētes conuertent ad xp̄z: qꝛ hoc ītelligit poſt lapſū. xlv. dierū p̄dictorum.

Replica.

In prima epl̄a ad theſſalonicēſeſ ca. v. vbi poſtillator decliat Glo. magiſtri ſuꝑ illo verbo quādo dixerit: Pax ⁊ ſecuritas tūc repētinus vēit interitꝰ. Nā Glo. expōit hoc de ſocijs antichriſti: qui poſt mortē eiꝰ credētes ſe eſſe ſecuros in pace faciēt feſta ⁊ cōuiuia exercētes diuerſos iocos ⁊c. Nō poſtillator dicit incōuēient dictū: quia eadē Glo. ꝑmittit ꝙ antichriſtꝰ fulmīabit ⁊ maxīa ꝑs exercitꝰ eiꝰ ꝑibit cū eo. Et idō nō ē veriſil̄e ꝙ remanētes debeant exercere ludos in ſecuritate: ſꝫ eſſe ſub maximo timore ſic̄ filij iſrl̄: chore cū ſua ſocietate peūte: prout hr̄ Nu. xvj. Itē videt illa Glo. eē ↄ mētē eccl̄ie ⁊ ſāctoꝝ doctoꝝ q̄ dicūt ꝙ mortuo antixp̄o ⁊ falſitate eiuſ detecta: oēs gētes cōuertent ad xp̄m: ⁊ ſic nō remanebūt aliq̄ de ſecta ātixp̄i. Sed Bur. ꝓ Glo. dicta certare videt aſſignās tp̄s. xlv. dieꝝ ex Dañ. vl. q̄ñ dicti antichriſtiani letabunt. Sed hoc nō videt veriſil̄e: qꝛ letant victores: Eſa. ix. Nō aūt ſic horribilit̄ victi: imo nec illū horrorē ſciētes letari potuerūt: ſꝫ priꝰ timere ſicut ſupra dictū eſt in exēplo chore: maxīe qꝛ videbunt oēs gētes cōuerſas cultū dei ⁊ xp̄i ꝑ eos īpeditū reſumere: ⁊ ſic nō videbūt cōſolātē nec cōpatiētē: ſꝫ oēſ aduerſarij eoꝝ malicie ꝑ caſū añchriſti detecte: idō bn̄t potiꝰ matīā triſticie q̄ gaudij. Nec illi. xlv. dies ꝑ Bur. ↄficti ex Dañ. vl. ꝓut ip̄e allegat haberi clare vident: q̄bꝰ tn̄ dat̄ veriſimiliꝰ eſt ꝙ alij q̄ metu antixp̄i latuerāt intelligētes horrēdā ꝑditionē ipſiꝰ ⁊ ſui exercitꝰ: reſumēt gaudia ſublato tīore q̄ illi q̄ d̄ exercitu ſic miſerabilit̄ deiecto remāſerūt. Illi enī habebūt materiā gaudij: iſti aūt nō niſi luctꝰ: de q̄bꝰ diuīare nemo pōt niſi ꝓp̄ha vl̄ filiꝰ ꝓp̄he.

Poſtilla ſuꝑ ſcd̄am epl̄am Pauli ad theſſalonicēſes incipit: Ca. I

b Paulus ⁊ ſiluanꝰ. Hic incipit ſcd̄a epl̄a ad Theſſalonicēſes. ⁊ diuidit in tres ꝑtes. ſ. in ſalutationē ⁊ ꝓſecutionē. ibi: Gr̄as agere. ⁊ cōcluſionē. ibi: Salutatio mea. in fine epiſtole ſnīa p̄me pt̄ ꝑꝫ ex dict̄ ī p̄ncipio p̄cedēt̄ epl̄e. i Gr̄as ager. Hic īcipit epl̄e ꝓſecutio q̄ diuidit in tres ꝑtes. Nā p̄mo apl̄s reddit theſſalonicēſes bēiuolos. ſcd̄o cautoſ. ca. ſe. tertio dociles ſiue doctos. ibi: Nos āt. p̄mū facit dupl̄r. ſ. gr̄as agēdo de bōa eoꝝ ↄſūſatiōe: ⁊ orando ꝓ